

உ

சிவமயம்.

திருச்சிறமபலம்.

அருணந்திசிவாசாரியர்

அருளிச்செய்த

இருபாவிருபஃதுமூலமும்,

திருவாவடுதறையாதீனம்

நமச்சிவாயத்தம்பிரான் செய்த உரையும்.

இவை,

காஞ்சிபுரம்

மகாவிதவாள்

கந்தசாமிமுதலியார்

மாணக்கர்

கா - சுந்தரமூர்த்திமுதலியார்

அவர்கள் பார்வையிட்டு,

கனனிகைப்போ

முருகேசமுதலியாரால்

செனனை

ஜீவகாநண்யவிலாச அச்சுக்கூடத்தீநீ

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

—o—

1898(வடு)

உ

சிவமயம்.

திருச்சிறறமபலம்.

இருபாவிருபஃது.

வேண்பா.

கண்ணுதலுங் கண்டக் கறையுங் கராதருளி (கல்லூர் மண்ணிடையின மாககண் மலமகற்றம - வேண்ணெய் மெய்கண்டானெனறொருகான மேவுவரால்வேறினமை கைகண்டா ருள்ளத்திற கண்.

விவாக்கியர்நம

கண்ணுதலுங் கண்டக் கறையுங் கராதருளி- பூரண்கத்தர் வாச விருக்கப்பட்ட ஸ்ரீகண்ட பரமேஸபர ஞ்சாரீய விகிரகமாகத திருமேனிகொண டெழுந்தருளு மவதரதது நெறியிற் திருநயனமுந திருமிடற்றிற தரித்தருளின கஞ்சமாகி ய கறுப்பினையு மறைவுசெய்தருளி,—மண்ணிடையின மாககண் மலமகற்றம-பூமியினகண்ணே வியாபரிககப்பட்ட ஆன்மா ககளுகருண்டாய பாசுததைத தீக்ஷாகிரமங்களினாலே போக்கு கிற,—வேண்ணெயநலலூர் மெய்கண்டான - திருவெண்ணெய் நல்லூரெனகிற திருப்படை வீட்டிலே திருவவதாரஞ் செய்த மெய்கண்ட தேவனெனகிற திருநாமத்தினையு தரித்தருளினவ னை,—எனறொருகான மேவுவரால் - ஒருகாதசென்ற பொருக் தி நினைததவாகள,—வேறினமை கைகண்டா ருள்ளத்திறமும் உயாகுயிரா யிருக்கிற சிவனைத தங்களிதததிலே புலப்படக் கண்டவாகீள், (இதனகருத்து,) கடவுள் வணக்கமாகிய குருது

தி என்னவே சிவமெனறு மாசாரியரெனறும் வேரூயிராதிரண்
 டு மொருமுதலெனபது கண்டுகொள்க அபபடியானு ல்நதச
 சிவ னிப்படி மானிடவேடமாக வேணடுவா லெனெனில அஃ
 தாவது விஞ்ஞானகலா பிரணையாகலா சகலரெனையபட்ட மூவ
 கையானமாககளையுஞ் சிவனிரக்ஷிக்கு மிடதது யாதாமொருப
 டசிகளை மிருகங்களைப் பிடிக்கவேண்டி-னவாக ளதற்கதற கேற
 ற வினப்பாரைகளைக் காட்டிப் பிடித்தார்போல ஆனமாகக்
 கெடுக்கப்பட்ட வருவதற்குத் தக்க திருமேனி கொண்டரு
 னி யிரட்சிக்கை கடனாகையால் சகலராயுள்ள மானுடரை யிரட்
 சிக்குமிடத் தவாகளைப்போல மானிடச் சட்டை சாததியாசாரிய
 விகிரகமாகவெழுந்தருளின தெனவறிக, சிவனானமாககெ
 டுக்கப்பட்ட வருவதற்குத் தக்க திருமேனி கொண்டருளுவ
 னென்பதற்குப் பிரமாணம். ஞானபூசா கரணத்தில, "ஏவவுல
 கத்து மூர்த்தி யேதுகொண்டுவனியங்கு, மவவுலகத்து மேனி
 யதுகொண்டங்கமரு மீசன". ஏ-து, கண்டுகொள்க சகலரா
 யுள்ள மானுடரை யிரட்சிக்குமிடத் தவாகளைப்போல மானிடச்
 சட்டைசாததியாசாரிய விகிரகமாக வெழுந்தருளுவ னெனப
 தற்கு. பி - ம். போற்றிப் பஃரொடையில, "கனெனறி விஞ்
 ஞானகலா நாமெலமொன்றிணையு, மநநிலையே யுண்ணின றறத்
 தருளிப் -பின்னனடி, மேவாவளங்கும பிரணையாகலருக்குத், தே
 வாயமல்கனமந் தீர்த்தருளிப் - பூவலயந், தனனின்றுநீங்காசசக
 லாககவாபோல், முனனின்று முமமலநதீர்த்த காட்டுகொள்கை
 யன்னவனுக், காதிசுண மாதலிற் லாடுந் திருத்தொழிலுஞ், சோ
 தி மணிமிடற்றிற் சுநதரமும - பாகியாம, பச்சையிடமும பவள
 த திருச்சடைமே, வைச்சந்தியு மதிககொழுந்து - மச்சமற, வா
 மொரூ மழகார திருநுதன்மே, னீடுருவவன்னி நெடுங்கண்ணுவ
 - கேடிலயங், கூட்டுந் தமருகமுந் கோலவெரியகலும, பூட்டா
 வுந் சச்சும புலியதரும = வீட்டின்பு, வெள்ளத் தழுத்தி விடுந்

தாளினு மடியா, நுளளத்தினும் விரியா வொண்சிலம்புங் - கள்ள
வினை, வென்று பிறப்பறுக்கச சாததிய வீரககழலு, மொனறமு
ருததோன்றும் லுளளடக்கி - யென்று, பிறவாதவினபத தெமை
யிருதவேணடிப, பிறவாமுதலவனபிறநது - நறவாருந, தாரு
லாவும் புயததுச சமபநநாதனென்று, பேரிலா நாதனொரு பேர்
புனைநது - பாரோாத, முண்டி யுறககம பயமினப மொததொ
ழுக்கி, கொணமெகிழந்தகுணமபோற்றி” என லும் திருவாசகத்
தில அருபரத்தொருவ னவனியிலவநது, குருபரனுகி யருளிய
பெருமையைச, சிறுமையெனறிகழாதே” எ-ம. சிவப்பிரகா
சத்தில, உணாவாயநிநற ஞானககூந்த நொருமூாததி கொடு
குறுகி.” எ-ம. “இறையருளுருவாய வநதுகூட்டிமெ.” எ-ம.
வருமேதுககளைக்கணடுகொளக. இவவுதாரணங்களைக் காட்டி
யது இநதூலாசாரியரை முணனிலை கததாவாக காட்டிவரு
கையா லாசாரியருக்குங் கததாவுகரும் வேறறுமை யிலலை
யெனலுற கருததைப்பற்றியெனவறிக. இநதூறப்பயன புறச்சம
யததாரால் மயங்காமை, இநதூறகாரணம பொருணிச்சயமுற்று
நிட்டைகூட்டல். (௧)

இவனை மாசாரிய மூாததியாகவதது இரட்சிக்கிற தேவரீ
ருயாககுயிராயநிந றறிவிககச செயதேயு மடியேணுககு அறி
யூமை யுண்டாவானே னெனலும் வினவுமதற்கு விடையுமே
லருளிசெய்வா னெடுததுக கொண்டருளியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

கண்ணகன் ஞாலத்துக கதிரவன றுனென
வெண்ணையத தோளறிய மெய்கண்ட தேவ
காரா கிரகக கலியாழ வெணைநின்
பேரா வின்பத் திருததிய பெரும
வினவ லானு துடையே னெனதுள்

நீங்கா சிலைமை யுககு முளையா
 ல்றிவின மைமலம பிரிவின் மையெனி
 னொர்ராவின் யுணாத் தும விராயநின றனையேற்
 றிப்பிய மந்தோ பொய்ப்பகை யாகாய்
 சுத்த நமலன சோதி நாயகன்
 முத்தன் பரம்பா னெனுமபெயா முடியா
 வேறுநின றுணாததின வியாபக மினரூயப்
 பேறு மினரூ மெமககெம பெரும்
 விருநிலக தீநீ ரியமா னனகாலெனும
 பெருநிலைத தாண்டவம பெருமாற கிலாதலிங்
 வேறே லுடனே விளமபல வேணடுளு
 சிறி யருளல சிறுமை யுடைத்தா
 லறியாது கூறினையபகருவ பகருவக
 குறிபாத தருளுநங குருமுத லாயெனி
 னபக்குவ மருளிளி மறியேன மிகததகும
 பகருவம வேண்டிற் பயனிலை நினனூற
 பக்குவ மதனூற் பயனி வரினே
 நினனைப பருவ நிகழ்ததா தனனே
 தன்னொப பாரிவி யெனபதை தகுமே
 மும்மலஞ் சடமணு மூப்பின மையினீ
 நின்மலன் பருவ நிகழ்த்திய தியாககோ
 வுணர்வெழு நீக்கததை யோதிய தெனினை
 யிணையிவி யாயினெ யெனபதை யறியேன
 யானே நீக்கினூந தானே நீக்கினுங்
 கோனே வேண்டா கூறல் வேண்டிங்
 காண்பா ரியார்கொல் காட்டாக் காலெனு

மாண்புரை யுணாகதில் மனற்பாண்டியன
கேடபக் கிளகரு மெயளு ஞானத்தி
னாடபா லவாககரு ளென்பதை யறியே.

பி-ம கண்ணகன ஞாலத்தக கதிரவனறானென வெண்
ணெய்ததோன்றிய மெய்கண்டதேவ - இடமகனற பூமியினிடத்
துண்டாகிய விருளைக கடிவது பொருட்டாக வாகாசமாககத்
திலே தோன்றப்பட்ட வாதிதழின்பபேல வானமாகசளுக்
குண்டாகிய வளுஞானமாகிய விருளைக கடிவதுபொருட்டாகத்
திருவெண்ணைய நலவூராகிய திருப்படை வீட்டிலே திருவவ
தாரஞ்செய்தருளின மெய்கண்டநாதனே,—கூழாராகிரகக கலி
யாழ வெணநிள் பேராவின்பத திருத்திய பெரும - அளுஞான
மாகிய சிறைச்சாலப்படடு விலங்காகிய தேகத்திற்குடந தழுந்
துகிற வடியேனை நினனுடைய வசைவற்ற பேரின்பமான வ
துபவத்திலே யிருத்திய தம்பிரானே,—வினவலா னாதுடையே
ன - அடியேனுக்கொருவினா தேவரீர சநநிதியிலேவிண்ணப்பஞ்
செய்யவேணுமென்று அனராதமு முண்டாயிருந்தது , அதேதெ
ன்று கேட்டருளுமாகில என்தளநீங்க மைநிலையுங டுமுணையா
ல்- அடியேனுள்ளததைவிட்டு நீங்காமல நிற்கிற மூன்றமை உநா
தியே தொடங்கி மிகவு முண்டாயிருக்கமுடிந்ததும்,— அறிவின்
மை - அடியேனுக்க கரியாமை வருவானெனென்று கேட்கில்,—
மலம்பிரி வினமைமெனின-அஃதானமாலினெடு மநாதியேகூடி
வரப்பீட்ட வாணவமல முநனைவிட்டு நீங்காதபடியினுலேநா
னுணக்கறியாமையுண்டானதென்று தேவரீரருளிச்செய்யில்,—
ஓராலினையுணர்த்ததும் - அடியேனைவிட்டுத் தேவரீர நீக்கமாக
வொதுங்குகிறினை நருளுமெனகினறதை யுண்டாகும்,—விராய்
நினறணையேல் அப்படிநமமை நீக்கமாகசொல்லாதுநாமு முன்
னெடுகூடியே நிற்போமென நருளிச்செய்யில்,—திப்பியமிகுதேர
அப்படித் தேவரீரருளிச்செய்தது தெய்வீகமான தோராசரிய

மாகவிருத்த. அத வென்னென்ற கேட்டருளுமாகில,-பொய்
 ப்பகையாகாய - அப்படி யஞ்ஞானத்தோடு கூடியிருக்கப்ப
 ட்ட வடிவேனோடு தேவரீருங் கூடியிருக்காமாகில பொய்யென்கி
 ரவஞ்ஞானத்தைச் சேதிககிறவனென்று தேவரீராச சொல்ல
 வேண்டியதில்லையாம். அன்றியும்,—சுதந்நமலன சோதிராயகன
 முத்தன பரமபரனெனும் பெயா முடியா-அநாகி சுதந்நயிருக
 கிறவனென்றும் நினைமலனென்றும் வல்லாததுகரு மேலான கா
 தியகதமில்லாத பேரொளியா யிருக்கப்பட்ட சுதநாவென்றும்
 சாவ வுபாகி சூரியங்களைவலாவ கழன நப்பாறப்பட்டவனென
 றும் வஸதுவென்றுசொல்லப்பட்டதற கெல்லா மப்பாறப்பட்ட
 வஸ்துவென்றும் இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட திருநாமங்களுந்
 தேவரீருக குண்டாகா (அதெப்படி யென்னில மலரகிதன மல
 சம்பநதியா யிருக்கிறவனோடுகூடி நிலலானென்று சீடன வினா
 வ) அப்படியல்ல, — வறுநீன் றுணாதகினை-நாமுனனோடுகூடி
 நிற்பதில்லை யுன்னறிவுக கறியாக வேறே நின்றே யுணையறி
 வித்த நிற்போமென்று தேவரீரருளிசெய்யில,—வியாபகமின
 றுயப்பேற மினறாமெக கெமபெரும் - எனனுடைபெருமா
 னே அப்பொழுது தேவரீருககுச சாவவியாபியென்கிறது மில
 லையா அடியேனுக்குச் சாயுசமியமென்கிற பேருமில்லையாம்,
 அன்றியும்,—இருநிலந தீநீ ரியமானன காலெனும் பெருநிலை
 தாண்டவம் பெருமாதிலாதலின் - இருநிலனாய்த தியாகநீருமாடு
 யியமானனாயெறியுங்காறறமாகி யருநிலைதிங்களாய ஞாயிருகி
 யாகாயமா யட்டமூரத்தி யாகியென்னுந் திருத்தாண்டகருகினை
 ப டி பூரணநிலையாகிய திருக்க ததந் தேவரீருக கிலலையாகவேணு
 ம், ஆகையால்,—வேறோவுடனே விளப்பல்வேண்டும் - தேவரீ ரடி
 யேனை யறிவிகருமிடத்து வேறாய் நின்றறிவிகருமோ கூடியொ
 ன்றாய் நின்றறிவிகருமோ விலை யிரண்டிஹுமொன்ற தீரவ
 றுளிச் செய்தருளவேண்டும், 11 சீறியருளல் - அப்படி யடியேன்

கேட்ட வினாவிற்கு விவடருளாமற் றிருவுளக்கேடாக வேண்டி வதிலை, அது வெனென்று கேட்டருளுகில, சிறமைய டைத்தால - அடியேன் றற்போதனாகையால தோன்றினைத விசாரியாமல விண்ணப்பஞ்செய்தே நதற்குத்தர மருளிச்செ ய்து தெளிவிக்கையே வேணடுவது,—அறியாது கூற்றின - அப் படி கேட்ட வினாவுக்குத்தரகு சொல்லாமற் கோபித்ததுகொ ண்டோமென்று நீ யறியாமற்சொன்னாய், அப்படியானால் தே வரீர் திருவுளக்கேடாவானே னென்று நீ கேட்கில,—அபகருவ பகருவக் குறிப்பாததருளினவ குரு முதலாயெனின-அதுவயம் குருமுதலாய் பகருவ பக்குவ குறிப்பாத தருளினமெனின - கா மாசாரியமூத்த யாகையாலே அபகருவணைக்கண்டாற் கோபி க்கிறதும் பகருவணைக்கண்டாற் பிரியப்படுகிறது மாசாரியனுக் கு முறைமையாக தனமைபோல் நானசொன்னவத்தவகளை நீ மாறுபாடாகக் கொள்ள நாம் கோபித்ததுகொண்டதா யிருக்கு மெனனில், அப்படித் தேவரீர்சொன்ன வத்தவகளை யடியே னறியுமிடத்தது,—அபகருவ மருளினுமறியேன் - அடியே னபக் குவனாகையாலே தேவரீர்ருளிச்செய்கிற வத்தவகளை யறியப் போகிறதிலை, அதுவன்றியும்,—மிகத்தரும் பகருவம் வேண் டில் - மிகுந்த சத்திரிப்பாதத்தக குரிய பகருவனாயிருக்க வேணு மென றருளிச்செய்யில்,—பயனிலை நினனால - பகருவனுக்கு ஒருவர் சாதாரணமாகவந தறிவிக்க வேண்டாதது கொண்டே தேவரீராலொரு பிரயோசனமும் மில்லையாம், அல்லது,—பகருவ மதனற பயனீவரினே - ஆன்மாககன பகருவத்தசுருத் தக்கபய னாகத் தேவரீர்முநதருளுமாகில,—நின்னைப்பருவ நிகழத்தா த - அநதப்பகருவமென்று சொல்லப்பட்டது சடமானப்படியினு லே அது தேவரீராய் யடியேனுக் குண்டாகக்கமாட்டாதது, அன் னே - அதல்ல, அநதப்பகருவமே யுண்டாகருமென்கிலோ,—

தன்னொப்பாரிலி யென்பதுநத்குமே - தேவரீரையொத தாரு
 மிககாரீ மிலலாதவரெனறு சிவாகமங்கள் சொல்லுகிறதும் வழ
 ககலவாயம் அதனறியம், - முமமலஞ சடமணு மூப்பிளமையின்
 நினமலன்பருவ நிகழ்த்திய தியாககோ - ஆணவமாயை காமிய
 மெனனு மூன்றாமலங்களுஞ் சடமாயிருப்பதுகொண்டு பகருவம
 வேண்டிவதிலலை, ஆனமாவசசுமாரி யெடுத்தவுடல்தோறு மடுத
 தகின நன்மையாய மூப்பிளமை வருதலால மூப்பிளமையில
 லாதவனுக்குப் பகருவங்கூடாது, தேவரீரோ வென்றால் தேக
 சம்பந்தபிலலாம மலலனாயிருக்கையிலே யதுசொல்லவொண
 னாது, ஆதலாற பகருவ மூக்காயதென்று வினாவியிடத்தது,
 - உணாவெழு நீக்கதையோதியது - உனக்கோ ரறிவுண்டா
 மிடத்தது அந்நமலங்கண்கிற வவதரத்தாற புண்ணியபாடந்
 துலையொப்புந் துண்டாயப பாசனீங்கினது தானும்பகருவமெ
 னறது, - என்னே - என்ற தேவரீ ரருளிச்செய்யில, - இணையி
 லியாயின யென்பதையறியேன - தேவரீரா யொப்பாரு மிக
 காரு மிலலாதவரென்கிறதை யடியேனின்றுவிட்டேன, அதே
 னென்று கேட்டருளுகில, - யானே நீக்கினுந் தானே நீங்கினுங்
 கோனேவேண்டா - அந்ந மலங்களை யடியேன தானே நீக்கிக்
 கொள்ளினு மவை தானே நீங்கினுங் கோனாகிய தேவரீரே வேண
 டா, ஆகையால் தேவரீரீ நீக்க விகாரியலலீரெனறு வினாவியவி
 டத்து, - கூறலவேண்டு - அடியேன விண்ணப்பந் செய்
 யத்தக்க தொன்றுண்டு அதேதென்று கேட்டருகில, - காண்
 பாராயா கொல்காட்டாக காவெனறு மாண புரையுணாகதிலை -
 "காண்பாசரா கண்ணுதலாய் காட்டாககால்" எனு மழகிய
 திருத்தாண்டகதகி னுரையைத தேவரீரின் றிங்கருளிற்றி
 லீயும், - மன்ற - அறுதிப்பட்டு நிச்சயமாக அடியே
 னுக்கு முறைமையாவது, - பாண்டியன கேட்பக கினக்கு

மெய்க்ஞானத்தி னுட்பாலவாக்கரு னென்பதையறியே - பரண்
 டிய ராசாவானவன் கேடகத்தக்கதாகத் திருஞானசுமபந்தசுவா
 மிக னுள்ளிசெய்த ஆட்பா லவாக்கருளென்னும் உணமைஞான
 வுபதேசத் திருப்பாட்டினுரையாகிய சிவஞானத்தை யறிந்தே
 னிலீலை, நிசசயமாக வதுவேயறிவென்ற அடியராயுள்னவாகளுக்
 குத் தேவரீர நாயனென்று கண்டிருக்கிறதொழிய வேறென்று
 விகற்பித்ததுகேட்க வழக்கிலையெனகிற முறைமையே யறிவா
 யுள்ளது என்ற வினாவற்றேன - (சு-து) பதியொன்றுண்டென்
 று மப்பதி தொழிற்படுத்தினுலன்றி யாவந தொழிற்படாதென்ப
 தாம் (துடபு) மலம பிரிவினமையெனின எனபதற்கு ஆன்மா
 வினோடு மநாகியேகூடி வரப்படட வாணவமல மூனணவிட்டி
 நீவகாதபடியினுலென்று பொருளகூறியதற்கு பி - ம, சித்தியா
 ரில, “ அறிவிலனமூாததனிதன” எனனுஞ் செயயுளில “பிரி
 விலன் மலத்தினோடும கண்டுகொள்க. விராயநின்றனையேல் -
 அப்படி நமமை நீக்கமாக்கசொலலாது நாம முனனோடுகூடி
 யே நிறபோமென்று பொருள்கூறியதற்கு பி-ம, சிவஞானபோ
 தத்தில், “மெய்க்ஞானந்தனனில வினையாதசத்தாதல்” என்ற
 பாடத்தில் “ தன்கடனீருப்புப் போற்றானேயுளமுளவாய்த்தா
 ன” கண்டுகொள்க. வேறுநின்றனாததின் எ-கு நாமுனனோடு
 கூடி நிற்ப்திலலை யுனன்றிவுக் கறிவாக நாம வேறேநின்றே யுள்,
 னையறிவித்த நிறபோமென்று பொருள் கூறுதற்கு பி-ம, சிவ
 ஞானபோதத்தில், ‘மனனுசிவன் சநகிதியின மறறுலகஞ் சேட்
 டுத்த, தெனனு மறைய னரியனமறதாய் - சொன்னசிவன்,
 கண்ணு யுனமவினையாற கண்டறிந்து நிறகுங்கா, னெண்ணுள்
 சிவனசததையினறு’ எ-து கண்டுகொள்க. சிறமையுடைத்
 தால் எ-கு ஆசாரியன் மேலவைத்து ஆனமா வவனுக்குச் சிற
 மையாமென்று பொருளுரைப்பாருமுளா அது குருசீஷகிரமத்
 துக்குப் போதாதாண்கயால் பொருளாகாதென் வறிக. பக்குவ
 மதநூற் பபன்வரினே எ-கு ஆன்மாகன் பக்குவத்துக்குத்தக்க

பயனாகத் தேவரீ ரொழுந்தருளுமாகில் என்று பொருள் கூறிய தற்கு பி - ம. சிவப்பிரகாசத்தில, “நாடியசத்தநிபாத நாலுபாத நண்ணுமவகையெண்ணரிய ஞாபாதக, கூடுமவா தமககுணா வாயநின்ற ஞானககூததனொரு மூாதகி கொடுகுறுகிமோக, நீடியகே வலசகல் நிகழுவாறு நிறத்தமில மறுககுமிது நிலையாசத்தங், கேடிலபுகழ் தருஞ்சரிதை கிரியாயோகக கேணமையரே லிவை யுணாததக கிளககுறுலே” கண்டுகொளக உணாவெழு நீக்கததை யோதியதுஉனககோ ரறிவுண்டாமிடதது அநத மலங் கணீங்கிற வவதாததாற புண்ணிய பாவக துலையொப்புவந துண்டாயப பாசநீங்கினதுதாறம பகருவமெனறதற்கு பி ம, சிவப்பிரகாசத்தில, “எண்ணரிதா” எனற விருத்தத்தில “மலபா கமபொருத்தியககா லருளாலுண்ணிலவுமொளியதனா விருளகற றிப பாதமுறறிமெ.” எ-து கண்டுகொளக. பாணடியனகேட்பக கிளககுமெயஞஞானத்தி ஞுட்பாலவாககரு ளெனபதையறியே எ-கு பாணடிய ராசாவானவன கேட்கத்தககதாகத திருஞானசம்பநத சுவாமிக ளருளிசசெய்த ஆட்பாலவாககருள் என்னு முணமைஞான வுபதேசப பாட்டினுணாயாகிய சிவஞானத்தை யறிந்தேனிலலை நிசசயமாக வதுவே யறிவென்று அடியார்களா யுள்ளவாகருக்குத தேவரீா நாயனென்று கண்டிருக்கீறதொழிய வேறொன்று விகறபித்தககேடக வழககிலலையென்கிற முறை மையே யறிவாயுள்ளது எனற வினாவறறே எனறதுக்கு பி-ம. திருக்கடைக்காப்படி “ஆட்பாலவாககருளும் வண்ணமு மாதி பாணபுங், கேட்பாணபுகிலளவிலலை கிளககவேண்டா” கண்டு கொளக, (உ)

இங்ஙனம் பதியிலக்கணங்கேட்ட மாணவகன் பசவில்த் தணங்கேட்டும வினா மேலருளிச செய்கினறது,

அறிவநி யாமெ யிரண்டு மடியேன்
செறிதலான மெய்கண்ட தேவே - யறிவேர்,
வறியேனோ யாதென்று கூறுகே னாய்த்
குறிமாறு கொள்ளாமற கூறு.

வி - ம. அறிவறியாமெ யிரண்டு மடியேன் செறிதலால் -
ஓரவதரததிலே யறிந்து மோரவதரததிலே றறியாமலுமாக வித
விரண்டு பகுதியு மடியேன கூடிவருகையினால், - மெய்கண்ட
தேவே - மெய்கண்டதேவனே, - அறிவோவறியேனோ யாதென்
றுகூறுகேன - அடியேனை யறிவென்று சொல்லப்பட டிருக்கு
மோ அறியாதவனென்று சொல்லப்பட டிருக்குமோ விவையிர
ண்டினுள் யாதென்று விண்ணப்பஞ் செயவேன, - ஆயத-இவ்
விரண்டு பகுதியுந் திருவுள்ளத்திலேயாராயநது பாரததருளி, -
குறிமாறு கொள்ளாமறகூறு - தேவரீரருளிச்செய்கிற வததததின
குறிப்புக் கடியேனமறுதது விண்ணப்பஞ் செய்யாம ளருளிச்
செய்தருள் (ச-து) ஆனமா சததமல்ல அசததமலல கூடின
து தானாதனமையாற சதசததெனனுஞ் சிறப்பினையுடைத்தாம்
அதாவது அறிவிதநா ளறிகிறவனென்றது உ-ம. சித்தியாரில்,
“ அறிவிககப்படுகு சித்தது. மிவன” எ-ம சிவஞானபோதத்தில்,
“ அறிவிகூவனறி யறியாவுளவகள்” எ-ம. திருவாசகத்தில் “ அ
றிவிலாமை யனறேகண்டேதாண்டநான்” எ-ம. கண்டுகொள்க

பசுவிலககணங் கேட்ட மாணவகன மேற் பாசவிலககண
ங்கேட்டும வினாவருளிச் செய்கின்றது.

கூறிய மூன்று மலத்தின குணக்குறி
வேறு கிளக்கின விகற்பங் கற்பங்
குரோத மோகங் கொலையொ மதகளை
விராயெண் குணனுமா ணவமென விளம்பினீர்

யஞ்ஞா னம்பொய யயர்வே மோகம்,
 ன்பசா சூநிய மராசச ரியம்பய
 மாயவேழ குணனு மாயைக் கருளினை
 யிருத்தலுங் கிடத ளு மிருவினை யியற்றலும்
 விடுத்தலும் பரசிதை மேவலென நெடுத்த
 வறுவகைக குணனுங் கறுமத் தருளினை
 யாங்கவை தானு நீங்காது நின்று
 தனவழிச் செலுத்தித் தானே தானு
 யென்வழி யென்பதொன றினரு மன்ன
 ளுரும பெயரு முருவுங் கொண்டென
 னுரும பெயரு முருவுங் கெடுத்த
 பெண்ணை சூழ்த வண்ணெயம பதியிற்
 சைவ சிகாமணி மெய்யா மெயய
 மும்மலஞ் சாடமென மொழிநீனை யம்ம
 மரதுகோள் கூறல போலுந் தேறஞ்
 சடஞ்செய லதனைச் சாரத்திடு மெனினை
 கடம்பிட மதனுட் கண்டிலம விடமபடு
 மூன்றிரள் போன்ற தாயிற ரேன்றி
 யணைந்தாக் ககறல் வேண்டிக் குணங்களும்
 பன்மையின் ருகு மெமமைவந் தணைதாத்
 தானே மாட்டா தியானே செய்கில
 னீயோ செய்யாய் நின்மல னாயிட்
 டியல்பென்ற போகா தென்று மயல்கெடப்
 பந்தம் வநத வாழிங்
 கத்தமாநி யில்லாயருளே.

வி - ம கூறியமூன்ற மல்ததின் குணககுறி வேறுகிளக்
கின்—அடியேனுக்கு முன்னே யுபதேசக கிரமமாகப் பதி பசு
பாசமாகிய திரிபதாததவகனையுந் தேவரீ ரருளிச்செய்கிற வவ
தரத்த ஆணவ மாயை காமிய மென்னப்பட்ட மூன்று மலவக
ளினுடைய குணங்களையுங் குறிகளையும் வெவவேறாகச் சொல்
லுமிடத்து—விகற்பங் கற்பங் குரோதமோகங் கொலைஞ் மத
நகைவீரா யெண்குணனு மாணவமென விளம்பினை - ஆனம
போதமானது யாதாமொன்றுக்குத் தனை விகற்பித்தத தன்
னைப்பொழிய மறறொருவரு மொவவாதவரென்று நிறகிறதும், யா
தொன்றினைச் சங்கற்பித்துக்கொண்டு நிற்கிறதும், யாதொன்
றுக்குக் கோபமபண்ணிக்கொண்டு நிற்கிறதும் ஓரோதநினைக்
கிறதும், யாதொன்றைக் காசைப்படுகிறதும், யாதோ ருயிரகளைக்
கொல்லுதலும், யாதொருதுன்பங்கள தன்னிடத்தில வந்ததற்கு
லதற்கு விதனப்படுகிறதும், யாதொன்று சொல்லுமிடத்துஞ்
செய்யுமிடத்து மகங்காரமாய நிற்கிறதும், யாதொன்றைக்கு
சிரித்துக்கொண்டு திரிகிறதமாக விவங்னங் கூறப்பட்ட குணங்
களெட்டும் "ஆணவ மலத்தினுடையதென் றருளிச்செய்தாய்,
அன்றியும்,—அஞ்ஞானம் பெய்யயாவே மோகம் பைசாகுக்
நியமாச சரியமபயமாய வேழகுணனு மாயைக்கருளினை - பொ
ய்யை மெய்யென்று கொள்ளுதல பொலலாகஞ் செயதலும்,
பொய்சொல்லுதலும், கண்டதை மறந்து மடங்கி வருந்து
கிறதும், காமவாசையால மூாசிக்கையும், ஆசையுண்டா
யதனை யில்லையாக வொளித்தலும், ஆனமாககளைக் கொல்ல
வடிக்க வெழுநினைவும் பிறக் கழுககாறுவெய்து கேடுநினைக்
கிறதும் பிறரோடு வயிராகியும் பாராட்டுகிறதும், உயிருக்கிறதி
வருமென்று அசசப்பட்டிடுத திரிகையுமாக விவங்னஞ் சொல்லப்
பட்ட குணங்களேழும் மாயாமலத்தினுடையதென் றருளிச்
செய்தனை,—ஒருத்தலும் கிடத்தலும் மிருவினை யியற்றலும், விடு
த்தலும்பர நிஃதைமேவென நெடுந்த வறுவகைக் குணனுந்

கருமததருளினை - ஓவ்வொரு⁶ தலங்களைப்பற்றி யிருத்தலும்
 நோயாய்க் கிடத்தலும், புண்ணிய பாவங்களைச் செய்தலும்,
 ஓவ்வொரு பிறழ்க்களாய் நின்ற தொந்தனைகளை விடுதலும், சா
 வையு நிஃதித்த நடக்கிறதே தொழிலாகப் பொருநகியிருக்க
 கிறதும், உடலமாறிப் பிறத்தலும் மிகழந்தாருடன் பொருநகலும்
 ழாக விவகனஞ் சோந்திருக்கு மறுவகைக் குணங்களையுங் கன்ம
 மலத்தினுடையதென நருளினாய், — ஆங்கவைதானு நீங்காது
 நின்ற - முன்கொல்லப்பட்ட காரண மலங்களினின்றும் விரியப்
 பட்ட காரியமாகிய - உக - வகையு மடியேனைவிட்டு நீங்க
 காம லனவரதமுநின்ற, — தனவழிச் செலுத்தி ன் தனக்குண
 டாகிய தொழில்களின் முறைமையிலே யடியேனையுங் காரியப்
 படுததி, — தானேதானும் - அடியேனென்றொரு முதலிலையெ
 னுமடிய மேலிட்டு நின்றனொண்டு, — எனவழியென்ப தொழி
 னொருமனை - தம்பிரானே அடியே னிச்சைவழி யென்கிறது
 சற்றம் வருகிறதிலையாம, — ஊருமபெயரு முருவுங்கொண்டெ
 ன ஊருமபெயரு முருவுங்கெடுத்த - அடியேனுக்குண்டாயிரு
 க்கப்பட்ட மலங்களை நீக்குகைப் பொருட்டாக ஊருமபேரு
 முருவுமில்லா தேவரீர் ஊருமபேரு முருவுங்கொண்டு அடியே
 னுக்குண்டாயிருக்கப்பட்ட ஊரினையும் பெரினையு முருவதகினை
 யுங் கெடுத்தாய், எனனவே மேலொரு சந்நபெடாத் வண்ணங்
 கெடுத்தப் போட்டவென்பது கருதது. — பெண்ணை சூழ்ந்த
 வெண்ணெயம் பதியிற சைவசிகாமணி - பெண்ணை யாற்றுகீர்
 சூழப்பட்ட திருவெண்ணெய் நல்லூரிலே யெழுந்தருளி, யிருப்ப
 தாய் சைவசமயத்தககோ ரபிவேகரத்தினையுள்ளவனே, —
 மெய்யாமெய்ய - பிரபஞ்சமாகிய பொய்யைக் கடியப்பட்ட
 சத்தியவான்களுக் குணமையா யுள்ளவனே, — மும்மலஞ்சுட
 மெனமொழிந்தனை - அடியேனுக்கு முன்னே யுபதேசக கிரம
 மாக, வருளிச்செய்கிற வவதரத்தி லாணவமாயை கனமமென
 னப்பட்ட மூன்று மலங்களை யுஞ் சடமாகிய வசேதனமென்ற

ருளிச்செய்தலை,—அம்ம - அடியேன விண்ணப்பஞ்செய்கிறதை அழகிதாகக் கேட்பாயாக,—மாறுகோள கூறல்போலும் - முன்னே யடியேனுக்கு கருளிச்செய்கிற வவதரத்திலே யசித்தாகிய மலங்களைச் சடமென்றும் மாதுபாடாக வருளிச்செய்ததாயிருக்கும், அபபடி யலலகாண—தேறுஞ்சடம - அறுதியாகவந்த மலங்களை சடமே தப்பாது என்று தேவரீ ரருளிச்செய்யில் அவை சேட்டைப்படுவானேன,—செயலதனைச் சாரத்திலும் - நீ யறிவுள்ளவனாகையா லுன்னோடு கூடுகையி லகந்தமலங்களுஞ் சேட்டைப்பட்டதாயிருக்கும்,—எனினே - என்று தேவரீ ரருளிச்செய்யுமாகிவ,—கடமபட மதனுட் கண்டிலம் - கடபடா திகளாயுள்ள சால் குடம புடவை சீலைமுதலாயுள்ளவை யடியே னோடு கூடின வவதரத்து அபபடிச் சேட்டைப்படக் கண்டேனிலலை, விடமபடு மூன்றிரளபோன்றது - அந்த மலங்கள் கடபடா திகளபோலல்ல விடததையுடைய வசகாவிமுதலாயுள்ள நஞ்சுகள் சடமாயிருந்தாலும் அறிவாயிருந்த வாமை"க்கள் புசித்த வவதரத் தந்தவறிவை யழித்தது தன்குண மேலிட்டு மயக்கிறைபோல வந்த மலங்களுஞ் சடமாயிருந்தாலு மறிவாயுள்ள வுன்னோடு சம்பந்தமான வவதரத்து அவையு மபபடி மேலிட்டு மயக்கும்,—ஆயின - அபபடி யானால்,—தோன்றிய னைந்தானு¹ கந்தலவேண்டி - அந்த நஞ்சானது புசித்தவர்களை மீறாதது மேலிடநின்று மீளவும் விட்டுப்போற்றைபோல வித்த மலங்களு மபபடிச் செயயவேணும் அபபடிக் கண்டோ மில்லையே, அன்றியும்,—குணங்களும் பணமையினராகும் - இந்த மலங்களுக் குவமையாகச் சொல்லப்பட்ட நஞ்சுகளுக்கிந்தமலங்களைபோலப் பலகுணங்களை செயயக்கண்டதிலலை, ஆகையால்து திருட்டாந்த விரோதமென்று கண்டுகொள்க, அன்றியும் இந்த மலங்கள் தான,—எம்மைவர தனைதரத்தானோமாட்டாது சடமேயானால் யடியேனைவந்த பொருந்தகைக்குத் தானாகாட்டாது,—யானோசெய்கிலன் - அடியேனுக்குக் குற்றமாயுள்ளது

வேணுமென்று அடியேன் தானே யுண்டாகிக் கொள்வது மிலை, — நீயா செய்யாய நினைமலனாய்த் - தேவரீர் மலரகி தனையிருககையா லஞ்ஞானமாகிய மலங்களை யடியேணுக குண்டாகப்போகிறதிலை, இவை மூன்றாவகையு மன்றி, — இயல் பெனில - அநதமலக ளானமாவுள்ளவனறே சுபாவமாக வுள்ளதென் றருளிச்செய்யில, — போகாதென்று - பாலில வெருப்புந கரியிற் கறுப்புமபோல வியலபாயுள்ள சுபாவத்தக கொருகாலத்திலு மழிவிலையாம, — மயலகெட - அடியேணுக கிந்தச சந்தேகந திரததககதாக, — பநதம வந்தவாறிவ கநதமாதியில்லாயருளே - முடிவுமுதலு மிலலாத தமபிரானோ மயககநதீர விரதப பாசமநதக “எழவேனோடு வரதுபொருகதிவ முறை யெப்படியென றருளிச்செய்யவேணு. (௧-து.) பாசம நெல்லுக குமிபோலவும், செய்பிற காளிதமபோலவும் நின்றநிலைமை கண்டதலல நீக்ககக டடமிலை எனபதாம உ-ம். சிவஞான போதத்தில், ‘ நெல்லிற குமியு நிகழ்சொபினிற களிமபுரு, சொல்லிற புதிதன்று தொணமையே’ எ - ம. சித்தியாரிஸ், “ முமமல நெல்லினுகரு முனையொடு தவிடுமிப்போல” எ. ம. சிவப்பிரகாசத்தில், ‘ நெல்லுமுனை தவிடுமிபோ லகாதியாக நிறுத்திவிடா’ எ-ம. சொன்னமுறைமை கண்டுகொள்க. (து ம) தேறஞ்சடம எ-கு. அறுதியாகவநத மலங்களை சீடமே தப்பாத என்று பொருளகூறியதற்கு பி-ம, உணமைநெறிவிளக்கத்தில், “ மலஞ்சடமெறைல்காட்சி” எ - ம, சிவப்பிரகாசத்தில், “ மாமைதான சித்தருவாய் மருவமாட்டாது”^௨ எ - ம, சித்தியாரிஸ் “ உலகத்தககோர் விததுமாயசித்தாய்” எ - ம, கண்டுகொள்க. செயலதனைச்சாரகிடும எ-கு. நீயறிவுள்ளவனாகையா லுனனோடு கூடுகையி லந்தமலங்களுஞ் சேட்டைப்பட்டநாயிருக்கும் என்று பொருள்கூறியதற்கு பி-ம, சிவப்பிரகாசத்தில், அந்நியமானவையுணராதகி யநந்நியமாய் நிறைந்தவறிவறியாமையினு மருணிலவுவ்காலந், தன்னிலவனையாவும்

நின்றதொனமை தாமுணாதலானுமுயிர் தானெனவொன்றிசு
தாய், மன்னியிடுமலம்” எ-து கண்டுகொள்க, இவை மூன்று
செய்யுளானும் கததாவறிவிப்போனென்று மானமா வறிவித்தா
லறிகிறவெனன்றம பாசமறிவித்தாலு மறியாதென்றவ கூறிய
வாறு காண்க. (ச)

இங்ஙனம் பதியிலக்கணம் பசுவிலக்கணம் பாசவிலக்கண
ஞ்சொல்லிப் பாசதரிசனஞ்சொனனபின் ஆன்மதரிசனஞ்சொல்
லவேணுகையாலு மலதரிசனம வேறே சொல்லாதபடியினாலுக்
தேவரீ ரருளமுன்னே பாசநிலலாது, அடியேனுக்குச் சதநகிர
மாயந காண வறிவுமில்லை, இரதமலததைக கண்டமுறைமை
யெப்படி யென்னு ம வினா மேலருளிச்செய்கின்றது. *

அருள்முன்பு நில்லா தடியேற்குக் கண்ணின்
றிருள்கண்ட வாரெனகொ லெந்தாய் - மருள்கொண்ட
மாலையா வெண்ணெய்வாழ் மன்னவா வென்னுடைம
மாலையா மாற்ற மதி.

வி-ம. அருள்முன்பு நில்லாது - அரதமலங்க னஞ்ஞான
மாகையாலே தேவரீர சந்நிதியிலே நில்லாது, - அடியேற்குக்
கண்ணின்ற - அடியேனுக்குச் சதந்தரமாகக காணுமறிவுமில்லை
யாம அப்படியிருக்க, - இருள்கண்டவா ரெனகொ லெந்தாய்
தம்பிரானே அடியேனத்த விருண்மலமாகிய வஞ்ஞானத்தை
யறிகதபடி யெப்படி, - = மருள்கொண்ட மாலையா மருள
கிய பண்ணை வண்டுகளிருகது பாடப்பட்ட மாலையினையு
டையானே, - வெண்ணெய்வாழ் மன்னவா - திருவெண்ணெய்

* இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட மலக்களடியேனெடுக்க தேவ
ரீருக் கூடி நின்றறிவிக்கச்செய்தே யடி யேனை மயக்கிறவழி யெ
ப்படி யென்னும் வினாமே லருளிச்செய்கின்றதென்று சொல்லு
வாரு முளா அது வினாவல்ல.

= மருள, இஃது குறிஞ்சியாழ்த்திறம்,

நல்லூரிலே பெ முந்தருளியிருக்கப்பட்ட தம்பிரானே,—என்னு
 டைடமால-அடியேனாக குண்டாயிருக்கப்பட்ட விந்தமடக்கத்
 தை,—ஹா - அடியேனுக்குச் சுவாமியாயுள்ளவனே,—மாற்ற
 மதி - போககத்தக்கதாகத் திருவுள்ளத்திலே யடைந்தருள்.
 (க-து.) மலநரிசனதைப் பரமசுகந்திலே யமுதமிடத்திதுவ
 னாயு மலசம்பந்ததினாலே உலலோ சுகந்தைப் பெறாதிருந்தோ
 டி எனனு மதுமானத்தினாலே யறிகவென்பதாம், உ ம சி.உ.ப்
 பிரகாசத்தில், ‘அநியமானவைபுணாததி யநநிடமாய நிறைந்த
 வறிகுறியாமையினு மருணிலவுவகாலம், தனனிலவனேயாவு
 மாயநின்றதேனமை தாமுணாதலானுமுயிர் தானெனவொன
 நிலதாய் மனனியிடுமலம்’ எ-து. கண்டுகொள்ச, (ரு)

இவ்வமை பாசநரிசனஞ் சொல்லிப் பசநரிசன மெப்படி
 யெனனும் வினா மேலருளிச செட்கின்றது.

மதிநுதல பாக னுகிக கதிதர
 வெண்ணெயத தோனறி நண்ணியுள் புகுத்தென்
 னுளம்பெளி செயதுன னளவில காட்சிக
 காட்டியெற காட்டினை யெனினே நாட்டியெ
 னுணமையும் பெருமையு நுவளி னண்ணல
 பாதாள சத்தி பரியுத மாக
 வோதி யுணாத யானே யேக
 முழுத்து நின்றனனே முதல்வ முழுத்தம்
 புலனகடைப பூழை நுழைத்தனன கலங்கி
 யாங்கைக தவத்தையு மடைந்தன னீங்கிப்
 போககு வரவு புரிந்தனன றாககி
 யெவ்விடத் துண்ணடியு மிவ்விடத் தாாதலுஞ்

செல்வித தெய்தலுக் தெரிதத மூன்றினு
 ளொன்றெனக சருளல வேணடு மென்று
 மிலலா திலதா யுள்ள துளதெனூரு
 சொலவே சொல்லாயச சொலலுங காலைச்
 சிறுததலும பெருததலு மிலவே சிறுததி
 யானை யெறுமபி னானது போலெனின
 ஞான மனறவை காய வாழககை
 மறறவை யடைநதன வுளவெனீ னற்றன்று
 விடஉ குறையி னறிகது தொன்று
 தொடடு வந்தனவென வேணடு நட
 பெரியதிற பெருமையுரு சிறியிசிற சிறுமையு
 முரியது நினகே யுணமை பெரியோ
 யெனககின ருரு மென்று
 மனககினி யாயினி மறறது மொழியே.

வி - ம மதிருகல் பாகனாதி - சந்திரனைப்போலத் திருடு
 ற்றியினையுடைய பாமேஸவரியை யொருபாசத்திலே வைத
 திருக்கப்பீட்ட தேவரி, —கதிதர வெண்ணையத்தோன்றி-அடி.
 யேனுக்கு மோஷுததைததருவது பொருடாகத் திருவெண்
 ணைய நலவூரிலே திருவவதாரஞ்செயதருளி —கண்ணியுள்புகுந
 த - அடியேனிடத்திலே வந்துபொருந்தி, —என்னுளம் வெளி
 செயது - அடியேனிடத துண்டாகிய வஞ்ஞானத்தைக்கிச சிவ
 ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிதது —உனைளவில் காட்சிககாட்டி.
 ஆனமபோதத்தா லளவுபடுதத வொண்ணாத வுன்னுடை வியல்
 பினையு மடியேனுக்குத தரிசனப்படுததி, —ஏறகாட்டினை - அடி.
 யேனுடைய வியல்பினையுத் தரிசனப்படுததினாய், —எனினே
 அப்படி தரிசனப்படுத்தினு யானாலும், —நாட்டியென் னுண்மை

யும் பெருமையு தவலில - தேவரீ ரறுதிப்பித்தி யருளிச்செய்
யப்பட்ட வடியேனுடைய நோமையும் பெருத்த வியாதததை
யும் விண்ணப்பகு செய்யுமிடத்து,—அண்ணல, பாதாளசத்தி
பரியந்தமாக - தம்பிரானே, பாதாளசத்தி முடிவாக,—ஒகியுண
ராத யானேயேக முழுததுநின்றனனே-நூல்களைக் கற்றறிந்தடி
யேனறிவுசென தறியப்பட்ட விடமெலலா மடியேனானே
முழுவதும் வியாததமாய நின்றதுண்டே,—முதலவ - சாவான
மாகளுக்கு மொருமுதலாக நின்றணாததுகிற கததாவே,—
முழுததம் - அப்படி யோதியுணராத விடமெங்கு மடியேன்
வியாத்தமா யிருக்கச்செய்தேயும்,—புலனகடைப பூழைதுழைந்
தன்ன-ஒன்றை யறியுமிடத்துச் சோததிராகிகளாயுள்ள வறபத்
துவாரகங்களாய புலனகனோடுகூடி யறிந்தேன. அன்றியும்,—
கலங்கியாந் கைநதவததையு மடைந்தன்ன - அடியேனறிகிற
வறியையும் விட்டு மயங்கிய விடத்திலே சாககிரகு சொப்பனகு
சுழுததி துரியாதரியாதீத மென்னப்பட்ட வைநதவததையும
பட்டுநின்றேன. அன்றியும்,—நீங்கிப் போகருவரவு புரிந்தன்ன-
அப்படிக்கூடி வாதினேசெயது நிறகிற சரீரததையும்விட்டு நீங்கி
மீளவுமொவ்வொரு சரீரததையும் வந்தெடுப்பதுகு செயதேன,—
துக்கி - இவையிறறைத திருவுள்ளத்திலே யாராயநது பாதத
ருளி,—எவவிடத்துண்மையும் - அடியே னேதியுணராத விட
மெங்கு மடியேன வியாததமாயிருக்கிறதாம்,—இவவிடத்தாலும-
இப்பொழுதிந்தச் சரீரகதோடுகூடிநின்ற சீவிககிறது மவத்
தைப்படுகிறதாம்,—செல்லிடத தெய்தலும் - இநதச் சரீரதொந
தனைவிட்டுப் புண்ணிய பாவங்களுக்க கீடானசுவாகக நரகங்களி
லே சென்றபவிககிறதும்,—தெரித்த மூன்றினு னொன்றெ
னக் கருணல்வேண்டும - தேவரீ ரிவைமூன்று பகுதியினு மிது
வாயிருக்கு மானமாவ னுண்மையென்று ஒன்றை யடியேனுக
ளுத தெரிய வருளிச்செய்யவேணும். அப்படி யொன்றைச்
செய்ந்துகிறதென்ன வவை மூன்றுபகுதியு மானமாவகருடைய

தல்லோவென்று திருவுளஞ் செயதருளுமான்,—என்றமில்
 லதிவதாயுள்ள துளடுதனுஞ்சொல்லே சொல்லாட்சு சொல்லு
 றகால - எககாலதது மொவ்வொன்றி னியலபுகளிச சொல்லு
 மிடதது இலலதிலலாததே யுள்ளதுளளதேயென்று சொல்லுகிற
 சொல்லே யறதிபபட்ட சொல்லாகச சொல்லுமிடதது,—
 சிறுததலும பெருததலுமிலவே - ஒருமுதலாயிருக்கபபட்ட வ
 னமா வோரவதரத்தி லணுவாகச சிறுதது மோரவதரத்தினே
 மகததாகப் பெருததமவர வழக்கிலலையே. அதுநிறகு,—நிறத்
 தியான யெறுமயினுனதுபோல் - அப்படிச சிறுததம பெருத
 தம வாரா தெப்பொழுது மொருதன்மையாகிய வியாததமால்
 நிறகசசெயதேயும் யோனிசமபநதஞ்செய ததுவதுவாயிருக்கிறது
 ஆணையாயநின்ற வான்மா வெறுமபானுறபோலிருக்கும்,—எனி
 ல் - என்று தேவரீ ரருளிசசெயயில,—ஞானமின்றவை காய
 வாழ்க்கை - தேவரீ ரருளிசசெயத தடியேனகேட்ட வறிவல்ல
 சரீரத்தின வழக்கைச சொல்லலாம,—மற்றவை யடைந்தன
 லுள் - அதனை நாமப்படிசசொன்னது மறிவாயுள்ள வான்
 மாககள் கணமததுக்கேற வொவ்வொரு சரீரவகனோடுங்
 கூடினா லதற்கதற்குத் தக்கதாக வறிவுசீவிதது நிறகுமென்
 றே சொன்னோம்,—எனில - என்றருளிச செயயில,—அற்றன்
 று - அஃதீப்படியன்று, அதென்னென்று கேட்டருளுமாகிங்,
 லீட்டகுறையின்றிந்து தொன்றுதொட்டு வந்தனவேண்டும் -
 அப்படிக்கூடின யோனிகருத்தக்க வறிவாயிருக்குமேயானால்
 முன்னேயெடுத்த விட்டுவந்த யோனிகளை யின்னகின்ன தல்
 லவோவென தடியேனறியவேணும் அப்படியல்ல கூடின
 யோனிகருத் தக்கதாக வானமா வறிந்த சீவிக்குமென்று
 நான்சொன்னது அந்தந்த வவதரத்தோறு மெடுக்கப்பட்ட
 சிறியயோனிக்கும பெரியயோனிகருத்தக்க வறிவாக வறிந்து
 சீவிக்கிறதா யிருக்குமென்று தேவரீ ரருளிசசெய்யில்,—சீட்ட

பெரியுதிரு பெருமையுஞ் சிறியுதிரு சிறுமையு முரியது நினைக்கே யுணமை-தேவரீர கூடினதின நனைமையென்று நாட்டப்பட்ட பெரியயோனிகருத் தக்கத"கப பெருத்தவறிவுஞ் சிறியயோனிக ருத் தக்கத"கச சிறுத்தவறிவு மப்படிவருகிற சுதந்தரமணுவுக கணுவு மகத்தகரு மகத்தமாயிருக்கிற தேவீருக்கேயுள்ளது,— பெரியோம - மகத்தாயிருக்கப்பட்ட தம்பிரானே,— என்கடுள ன்றகும் - அந்தவழக கடியேணுக கிலலைபாம,—என்றமனக்கினி யாய-எக்காலசது மெமமனத்தக கினியையாக விருக்கப்பட்ட தம்பிரானே,—இனி மற்றதுமொழியே-இன்னந தானுகிலு மடியேன முன்னேசேட்ட வினாவுக்கு விடைபுருளிச "செய்யவேண டிம (க-து) உஜுனமாவீனிய வெப்படியென்னிற படிமமபோல வந்தித்தனை நனைமையாக விருக்கருமென்றம வசிப்பைப்பற்றின விடாபகமென்று மதுவதுவாய நிற்பதென்றுஞ் செல்லப்படும உ-ம சிவப்பிரகாசநில ஒரிடத்தணருமுணமை யொளிதருமு பலமபோலும்" எ-ம சித்தியாரில. "வசித்திடாருமலிபாபி யெ ணு மவழக்குடையனாகி" எ-ம. வருவது கண்டுக்கொளக. (து-ம.) அவை மூன்றுபகுதியு மாணமாவுக குடையதலலோவென்றுகிரு வுளம பற்றினதுகரு. பி-ம சித்தியாரில "குருகும தேகியாகித் தூலருபத்தின மனனிச, சாககிமுதலாயள்ள வவததையுட் டங் கியென்கும், போககொடுவரவுமெல்லாம புரிந்துபுண் ணியவகன் பாவ, மாககியும் பலனகனெல்லா மருகியு நிறகுமான்மா. எ-து கண்டுக்கொள்ச, சிறுத்தலும் பெருத்தலு மிலவே. எ-கு. ஒரு முதலாயிருக்கப்பட்ட வானமா வோரவதரத்தி லணுவாக்ச சிறு ததுமோரவதரத்திலே மகத்தாகப பெருத்தமவர வழக்கிலலை, என்ற பொருள்கூறியதற்கு. பி-ம், சிவஞானபோதத்தில். "மா யாதனுவினக்காய் மற்றுள்ளவகானுதே, லாயாதாமொன்றைய துவதுவாய்" எ-து. கண்டுக்கொள்க மற்றவை யடைந்தனவுள. எ-கு. நாமப்படிச சொன்னது மறிவாயுள்ள வான்மாக்கள் கண்

கத்துக்கேறடி வொவ்வொரு சரீரங்கனோடுகூடினாலகறகதற்கு
தககககாகவறிவு சீவிதது நிறகுமென்று பொருடகூறிய்தறகு
பி-ம சிவப்பிரகாசத்தில “செறிந்திடு முடலுணமணீச சோபு
லன் வாயிலபற்றி, யறிந்ததிலமுதலும்” எ-து, கண்டுகொளக,

இவ்வனஞ் சொல்லப்பட்டவானமா வவததைப்படுமிட
தது ஓரவததையைக கண்டதொழிய மறறளளவவததைநாலு
மடியேனா ஸறியப்பட்ட திலலையென்னும் வினாமேலருளிச்
செய்கின்றது.

மொழிந்த வவததை முதலடியே னீன்றாக்
கொழிந்தன நானகு முணர - விழிந்தறிந [வே
தேறிற்றிக கிலலை யெழிலவெண்ணெயமெயததே
தேறிற்றென கொண்டு தெரிதது

பி-ம, மொழிந்த வவததை-சொல்லப்பட்ட வவததைகளை
தினும்,—முதலடியேனின்று- முதலவததையாகிய சாககிரத்திலே
யடியேனின்றுண்டு,—ஆவகொழிந்தன நான்கும் அகதச சாக
கிரததைத்தவிர மற்றுண்டான சொப்பன சுமுத்திதரியத் துரி
யாதீத மென்னப்பட்ட நானகவததையும்,—உணரவிழிக தறிக
தேறிற்றிககிலலை - அடியேனறிவுக்கு நினைவுண்டாமபடி யொவ
வொன்றாக விறங்கினதுமிலலை யறிந்தேனது மியவிடதகிற கண்
ட கிலலை,—எழிலவெண்ணெய மெயததேவே - அழகினையுடைய
திருவெண்ணெயநல்லாரிலே யெழுந்தருளியிருக்கப்பட்ட மெய்
கண்ட நாதனே,—தேறிற்றென்கொண்டு தெரிதது - அகதவவத்
தை நாலு முண்டென்று அடியேனுக கறுதிப்பட்டு வாககறுதிவந்
தது எகதப்பிரமாணவகொண்டறிந்தது (க து) பிறிகுடவை
நதவததைப் பெருகிய மலநதாற் பேணியுறு மாகையாலே சுதத
தததுவங்க ணீங்கினவிடதகிலலை யைநதவைததையும் படுமென்
றதுமானப பிரமாணத்தினாலே யறிகவென்றது. (எ)

இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட வாசனா லொன்றுண்டென்
கிறதைத் தரிசித்த வழியேதெனனும் வினா மேலருளிச செய்
கின்றது.

தெரித்த தென்கொண்டெனை யுருத்திர பசுபதி
செடியே னேனையு மடிமை செய்யப்
படிவங் கொண்டு வடிவு காட்டில்லாப்
பெண்ணை யானும் வெண்ணெய் மெய்ய
வவததையிற நெரித்தன னாயி னவத்தை
தெரிதோங் கிருத்தலு மிலனே திருத்தங்
கால முதலிய கருவி யாயின
மாலும் பிரமனும் வந்தெனே யடையா
ரோதுங் காலே யொன்றையொன் றுணரா
சேதந மன்றவை பேதைச் செயலிச்
சேதந வானூற செயல்கொள வேண்டுகந்
போதன மிவறறைப புணர்வதை யறியேன்
கருவித திரளினுங் காண்பதோ ரொன்றூ
யொருவுவ தறியே னுணர்வில னாதனி
னிமகொடு கண்டன னாயினெற்குக்
கருவி யாயினே பெருமையு மிலவே
யானே பிரமங் கோனே, வேண்டா
வினனுங் கேண்மோ மனன நின்னிண்
முன்னே மெனற னுணர்வில னாதனி
னென்னைக் காண்பினுங் காண்பல காணூ
துனனைக் காண்பினுங் காண்பல வுனனே
டொருங்கு காண்பினுங் காண்பல வருகதுணை

கண்டவரே தென்துக் கணணே

யண்டவாண வருடபெருங் கடலே.

வி - ம தெரித்ததென கொண்டெனை யுருத்திபசுபதி செ
 றையனேனையு மடிமைசெய்யப் படிவங்கொண்டு வழவுகட்டில்
 லாப பெண்ணை பாளம் வெண்ணெயமெயய அதுவயம் உரு
 திரபஃபதி - உருத்திரமூாதகியுமா யானமாககளுக கெல்லா
 முயிராருயிராய நின்றிரசஷித்தருளுநிற கத்தாவாயிருக்கப்பட்ட
 வனே,—செடியனேனை-முடலை யாககைபோடுங்கூடிச சநாம
 ரண துககத்திலே கிடந்தமுத்துகிற பாவுயாயிருக்கப்பட்ட வெ
 னையாடு,—அடிமைசெய்யப் படிவங்கொண்டு - தேவரீர் திரு
 வழிக் குரித்தாககிக் கொள்ளவேண்டி யடியேனைப்போல வழி
 வை யெடுத்திக் கொண்டு,—வழி வுசாட்டில்லாப * பெண்ணை
 யானும், வெண்ணெயமெயய - தேவரீருட குண்டாயிருக்கப்பட
 டட வுண்மைவழிவை யொருவருக்குங் காட்டாத நீபெண்ணை
 யாற்றை டாட்சியாகவுடைய திருவெண்ணெய் வலூரிலே யெ
 ழுருகருளி யிருக்கப்பட்ட மெய்கண்ட நாதனே,—தெரித்ததெ
 ன்கொண்டெனை - அடியேனென றொருமுதலுண டென்கிற
 தை யறிமப்பட்டதேது பிரகாரமொ றருளிச்செய்யவேணும்
 —அவததையிற தெரித்ததனனாயின - அடியேன சாககிராதி பஞ்
 சுவதகைப்பட்டு வருகையினாலே யதுகொண்டே உடியேனெ
 ன்றொரு முதல் யறிமப்பட்டதென றருளிச் செய்யுமாயில,—
 அவததைக் தெரிந்தாங் கிருத்தலு மிலனே - அடியே னப்படி
 யவததைப்பாட்டு வருந்திறதேயு னடாமாடு லப்படி மறைக்கப்பட்
 டுவருகிற வந்தவயத்தை யு மினனதினனதென்று கண்டு அவ
 விடங்களிலே யவற்றை யடியேனறிந்து நீக்கிக்கொண்டேனு

* பெண்ணையானும் எனறதைப் பண்ணையாள் எனப்பாட
 மோகி பண்ணையாளாக நினைவடியேனை யேவறபணி கொள்
 ளப்பட்டவனே என்ற பொருள் கூறுவாருமுளா,

மில்லை, — திருத்தங் காலமுதலிப கருவியாயின் - அப்படி யங் தவவததைழின் மறைப்பை நீசுகுகிறது காலநியதி முதலிய கருவிகளென நருளிச்செய்யுமாகில, — மாலும பிரமணும வந தெனையடையா - அப்பொழுது சிருடடிசுகுந திதிகளுக் கத் தாவாயிருக்கப்பட்ட பிரமணும விஷ்ணுவு மடியேனைக்கூடி ன் ன றுணாத்துகிறதில்லையாம். அன்றியும், — ஒதுங்குலை யொ ன் னறையொழைணரா - அநதக கருவிகளியலபைச சொல்லுமி டத்த ஒருகருவியை யொருகருவி யறியாது. அன்றியும், — சேதனமன்றவை பேதைச்செயல - அநதக கருவிகளறிவுள்ள தலல வறியாமையாயிருப்பதோரெயல அப்படிபலல ஆனமா வறியா யிருப்பதுகொண்டு அநதக கருவிகளோடுகூடி லவை, சேட்டைப்படுமென நருளிச செயயில, — இச்சேதனவாற்ற செயல்கொளவேண்டு நறபோத மிவறறைப் புணாவதை யறி யேன - அப்படி யடியேன்றியும் பதுகிகரூரியவனுமா யநதக கருவிகளின் பயனைக் கொள்ளதக்ககருமாயிருக்கி லடியேனு டைய வறிவு அநதககருவிகளைக் கூட்டுகிறதை யறிகின்றேனி ல்லை. அன்றியும், — கருவிதகிரளினுங் காண்பதோரென்றாய - அநதக கருவிகளெல்லாகூடின சாககிரததானத்திலுந் சதநா திவிடயங்களை யறியுமிடத்து ஒவ்வொன்றாக வறிகிறதொழிந தைநதையு மொக்கவறிகின்றதில்லை அன்றியும், — ஒருவுவதறி யே னுணாவிலதைவின - அப்படி னின்ற சீவிகிறவவதரத்து அநதக கருவிக ணீங்குகிறதையு மறிகின்றேனில்லை. அறிவில் லாதவனுக்கையாலே யெப்படி யோரொன்றினை யறிபுமிடத்து நீயாகத் தனித்தொன்றையு மறியமாட்டாய் நாமறிவித்தா லறி வையென நருளிச்செயயில, — நிறகொடுகண்டன னாயினொ ருக் கருவியாயினை பெருமையுமில்வே - அப்படி யடியேன்றி கிறதெல்லாக் தேவர் ரறிவித்தா லறிவே னுமாகி லப்பொழுது தேவரீனா யடியேனுகளுக் கருவியென்று சொல்லப்படும கத தாவெனகிற பெருமையுந் தேவரீருக்கில்லையாம் ஆகையாலே

யானே பிரமமக கோனேவேண்டி - அடியேனானுனை கததாவென
 னறு சொல்லப்படும, தேவரீராயடியேனுக்குக் கததாவென
 வேண்டிவது மிலலை அதுவன்றியும்,—இன்னுங் கேண்மோ
 மனன் - தம்பிரானே யடியேன் விண்ணப்பஞ செய்ததக்க
 தினைமு மொன்றுண்டு அதுவேதென்ற தேவரீர் கேட்டரு
 னுமாகில,—நினனின் முனைமென்ற னுணர்வில னாதலின் -
 அப்படித தேவரீர்நிவிக்க வடியே னநிரதேனாகில அங்ஙன
 நினநறிவிக்கிற தேவரீரை யெதிர்ப்பட்டுநின்ற இதுவல்லோ
 நமமை யறிவிக்கிற முதலென்ற அறியமாடநிகிறே னிலலை
 அடியே னறிவிலலாதவ னுக்கயிலை எனவே யிரண்டாய
 நிற்கலாகாதென்பது கருகது,—எனனைக் காண்பினுங் காண்ப
 லகாணு துணைக்காண்பினுங் காண்பலவுந்னை டொருங்கு
 காண்பினுங் காண்பல இரண்டாய்ப்படிநிள மடியேனை யறிய
 வென்றாலு மறிப்பபடும பகுதியுமில்லை. அது வன்றியுந் தேவ
 ரீரை யறிபவென்றலு மறிப்பபடும பகுதியுமில்லை. தேவரீ
 ரோடு மடியேனுங்கூடி யறியவேணு மென்றலு மறியப்படும
 பகுதியுமில்லை,— அருகதுணைக்கண்ட வாறேதெனது கண்
 னையண்டவான வருடபெருங்கடலே. எனபதனைப் பொரு
 னுக்கேறக் மாறிக்கொளக் பொருளாவது. அடியேனுக் கரிய
 துணையாயிருக்கப்பட்டவனே, அடியேனுக் கறிவாகிய கண்
 னாபிருக்கப்பட்டவனே, தேவர்களுக்கும் கததாவா யிருக்கப்
 பட்டவனே, அருளமுத வெள்ளத்தை நின் னடியவர்களுக்
 கொடுத்தருள்கிற சமுதகிரமா யிருக்கப்பட்டவனே, யடியே
 னெனனைத் தரிசிக்கப்பட்டது ஏது பிரகாரங்கொண்டு. (க து)
 இப்படி கிருபை தாதபரியமாயத் திருமேனிகொண்டு ஆண்
 மா தனக்குச் சுதநதாமில்லை யென்கிறதை யறிந்து தானந்த
 னானமாய் நிற்கவே தனனைத் தரிசிக்கலாமென்ற அருளிய
 விடத்தன்றி யானறியும் பகுதி யொன்றாமில்லை யென்பதாம்.
 ஆன்மாதனக்குச் சுதநதாமில்லை யென்கிறதையறிந்து தானந்த

ஞானமாய் நிற்கவே தன்னைத தரிசிக்கலாமென் றதற்கு உ-ம் சிவப்பிரகாசத்தில ” தன்னறிவதனாலேதான் தனக்கறிவில்லை யேனுந் தன்னறிவாகவேலலாந் தனித்தனிப்பயனருந் தன்னறிவறிபுந் தன்மைதனனாலேதனையறிந்தாற், றனையுந் தானே காணுந் தானதுவாகினதே’, எ-ம பட்டணத்தூப பிள்ளையார டிருவிடைமருதூர் முமமணிகோலையில் ‘மாயப்படலங்கிரித்தூய, ஞாவநாட்டம் பெற்றனன் பெற்றபின், னீன பெருந் தன்மையுந் கண்டேன காண்டலு, மெனனையுந் கண்டேன பிறறையுந் கண்டே, னீனானிலை யனையத்தினுந் கண்டேனனை’.

எ-ம சித்தியாரில் “ அடிஞானமான்மாவிற் றேனறநதோனந்த தூரியனஞ்சிவநதோனறத்தானுந் தோன்றும்”

எ-ம. கண்டுகொள்க (து-ம) அவததையிற் றெரித்தனனாயின்.

எ-கு சாக்கிராதி பஞ்சவததைப்பட்டு வருணகயினாலே யதுகொண்டே யடியேனென்றொரு முதலை யறியப்பட்டதென்று பொருளகூறியதற்கு பி - ம, சித்தியாரில் பையொடுபவனி போதும் பாரமனனன் புக்மபோதிலலிற், கடைதொறும் விட்டுவிட்டுக் காவலுமிட்டுப்பின்னை, யடைதருந் தனியேயநதப் புரக்கினிலதுபோலானமா, வுடவினிலவததைடைநது முறுமுயிரகாவலாக”

எ-து கண்டுகொள்க திருத்தவங்கால முதலிய கருவியாயின, எ-கு அப்படி யநதவததையின் மறைப்பை நீங்குகிறது காலநியதி முதலிய கருவிகளென்று பொருடகூறியதற்கு பி - ம, சிவப்பிரகாசத்தில “ இத்தகையையிறையருளா லுயிரறியுமறிவுக் கீடாகவாடாடீத யீரிரடை லுரைத்த, விததைமுதலையான விளவ்துஞான மேவியிடுமெனவுரைப்ப ரசுததூமாயை, வைத்தகலைதானமூல மலஞ்சிறிதேநீக்கி மருவுமவகைதெரிவிக்கும் வாயில்களின பயனைப், புத்திதரவிததையிடை நின்றறிவையுயிர்க்குப் பொருந் தியுமெ வகைபுணரும் புனிதச்சத்தி புணாநதே”

எ-து கண்டுகொள்க. ஆனமா ஹிவாயிருப்பதுகொண்டு அந்தக் கருவிகளோடுகூடி லவைசே

ட்டைப்படுமென நருளியதற்கு பி - ம. சிவபிரகாசத்திவ்.
 "தனக்கெவையிலிவிலாதான நததுவவனைருபன, நுகக்கெவை
 நிவானுவிச சகலமுதுகருநானே" எ-ம கண்டுக்கொளக அ
 நிவிலலாதவ னுகையாலே யப்படி யோடு 'ன ினை யறியுமிட
 தது நீயாகத் தனித்தொன்றையு மறியமாட்டாய நாமறிவித்தால்
 நுவையென நருளிச்செய நற்கு, பி-ம சிவபிரகாசத்தில
 "இருணனியிரவிதானவர் கிரித்தது நிரவிலென நாம பொருணி
 லைகண்டுமாதா பொருகிடுமாறுபோல, மருணிலவெய்யு, சங்க
 மகிழ்நதுயிரதனனு நமனனு மருகியுடையுழியுலக திசந
 வாறறியுமனறே எ-து கண்டுக்கொளக (௫)

இவ்வாறு சொல்லப்பட்டு வருகிற அன்மா மூலாதாரத்தி
 லேபொதிவகியுத்தப்படிக கிட கு மவதர துணரு முறைமை
 யெப்படியென்னும் வினாமே வருபிச்செய்கின்றது.

கடலமுதே வெண்ணெய்க் கருமபேயென கண்ணே
 யுடலகதது மூலத் தெடுகேச - சடலக
 கருவியா தாகுணாததக காண்பதுதா னெனனை
 மருவியா தெனறுநாகக மன

வி ம. கடலமுதேவெண்ணெய்க் கருமபே - சமுத்திரத்தி
 லுண்டாகப்பபட்ட மமுதமபோலவு நிருவெண்ணெய் நல்லூரி
 லே யுண்டாயிருக்கப்பட்ட கருமபேபோலவு மி ிடவனே,—என
 கண்ணே - அடியேனுக்குக் கூட்டாயிருக்கப்பட்ட கண்போலவு
 ரியவனே அடியே வைதைப்படு மவதரத்தது,—உடலகதமூல
 த்தொடுங்க - சரீரத்தகளுளே மூலாதாரத்திலே யொருகருவிச
 ருந கூடாம லதிதப்படிக கிடக்கிற வவதரத்தடியே னுணரு
 கைக்கு,—சடலககருவியா தாகுணாதத - சரீரக்கூட்டமாகி
 னறுணாத்தின கருவியெது சடக்கென விரைவிலேயுணர,—கா
 ண்பதுதா னெனனைமருவி - அடியேனறிகிறது தானுதுடன்

கூடி, யாதென்றுரைக்கமன் - தேவரீரடியேன் விண்ணப்பஞ் செய்தற்கிது வெணறுவினகவருளிச்செயதருளவேணமெ (ச-து) ஆனமதததுவம்-உ.ச, விததியாதததுவம்-எ சிவதததுவம்-ரு. இவற்றிற்குமுறையே போககாண்ட மெனறம போகசிய காண்ட மென்றம பிரோகாண்டமெனறம பெயா. இவற்றள ஆனமதததுவம்-உ.ச-ம, உட்கருவியும் புறக்கருவியுமாய்த நேகமாயப்பொருந்திச் சிவதததுவகக கலாதிக்கிபயிரேரிதது அறிவிககுமென்பதாம, உ-உ, சித்தியாரில 'வாயாதிசோததிராதி புறததுவாழ்கருவியாகு, மேயாதமனாகாயத் துணருமுட்கருவியாகு, மாயவாசகக்கராகமாதியவற்றினுட்கருவியென்பா, மாயாடன்வயிற்றிவற்றறறுட்க்குணடுவாமுமானமா' எ-ம. போற்றிப்பஃஃரெடையில, 'மூலவருங்கூடிலுயிர மூடமாயுட்கிடப்பக, காலநியதியதுகாட்டி - மேலோகரு, முககிவியனகூடிலுயிரசோததுககிலவிதை, யநதவராக மவைமுசபு-தநத, தொழிலறிவீசசைதுணையாகமானி, நெழிலுடைய முகருணமுமெய்தி - மருளோடு, மன்னுமிதயததுச சித்தத்தாற கண்டபொரு, ளினனபொருளென நியமப்பொண்ணு - வநிலைப்பாயக, கண்டவியனகூட்டிற் கருவிகளீராரதொழியக, கொண்டுரியமித்தறறை நாட்கொடுப்பப-பணடை, யிருவினயானமுனடள்ள வினபதுளபவகண, மருவும்வகையகே மருவி'. ஏ-ம, சொன்ன முறைமைகளைக் கண்டுகொள்க, (க)

இங்ஙனஞ் சரீர்தொந்தனைப்பட்டு நிற்கிற வடியேனுக்குத் தேவரீர் தீக்ஷாககிரமங்களிலே பாசமோசனம பண்ணியிருக்கவுமடியேன் மீளவு மலமாயாதி கன்மங்களோடு தொந்திதது நிற்கைக்கு வழியேதென்னும் வினாமே வருளிச்செய்கின்றது,

மன்னிய கன்பச் சமத்திடை மலங்களை
 வந்திய மாக்கி யருள்வழி யதனா

லென்னுள் புகுந்தனை யெனினே முன்னைத்
 திரிமலக தீர்த்த தேசிக நினனே
 டொருவுத வினறி யுடந்தையே யாகும்
 பெருநிலை யாகல் வேண்டு மருவிடு
 மும்மல மதனா லெமமுணின றிலையெனி
 னம்மலத திரிவுகு செயமலாத தானிழற
 சோதலு மிலவாயச் சாபவை பறறிப
 பெயாவில னாகும் பெரும தீரவின
 றமைந்த கருமத தீயைந்தவை யலலது
 சமைந்தன விலவெனச சாறறின னைந்த
 மாயேயக கனம மாமல மூன்று
 மாயா தாகவே யார்ச்சக மாயையி
 னுறபவக தீரா தொழுகுமொன ரென்றி
 னிறசம மாயி னலலது நிறபெற
 விலவென மொழிந்த தொல்லறக தனக்கு
 மேயா தாகு காயே னுளதது
 நின்றனை யெனபனே நினறிலை யென்பனே
 பொன்றிய பொன்றி ற நிலமல மெனபனே
 வென்றினை யுரைத்தருண மன்ற குணரூப்
 பெண்ணைப புனலவயல வெண்ணெய்க் கதிபதி
 கைகண் டலைவாய் காலசெவி மூக்குயர்
 மெய்கொண் டெனவினை வேறப் பறித்த
 மெய்கண்ட தேவே வினையிவி
 மைகொண்ட கண்ட வழவிலென் மதியே.

வி-ம். மனனியகன்மச சமததிடை மலகனை யகையமாக்கி
 தி அநாதியே யடியேனெடுங்குடி நிலபெற்றவருகிது கன்மியமகி

புண்ணிபாவங்கள் தன்னிறம ராகத் துலையொத்த வவதரத்து
 அடியேனெடுவ கூடியிருக்கப்பட்ட மலங்களைத் தேவரீர கீகநா
 க்கிரமங்களினாலே வேறுபடுத்தி,—அருளவழியகனா லென்னுள
 புருத்தனெடுனினை - தேவரீரநுகிரகத்தின் முறைபையாலே
 யடியேனுள்ளத்திலே யெழுந்தருளி அதே யுண்டாமாணில,—முன
 னைத்திரிமலந சோதத்தேசிக நினனெடுருவுத லினறியுட நதையே
 யாகும் பெருநிலை யாகலவேண்டும் - குருமாதகியாயிருக்கப்பட்
 ட தம்பிரானே யடியேனாக கநாதியாயிருக்கப்பட்ட மூன்றமலங்
 களையக்கின தேவரீரை யடியேனவிட்டு நீங்காமலுடநதை
 யாடக கலந்து நிறமும்பேரிடபமாகிய திருவருடபிரகாசமுண
 டாகவேண்டும், அது நிறக, முன்னே யென்னிடத்தில தேவ
 ரீரிலலையாம, மருவிடுமுமமல மதனாலெமமு ணினறிலையெனில
 அடியேனெடு கூடிவருகிற வாணவமாயை காமியமென்னு மூ
 னறு மலங்களினெடும வாதனைசெய்து நிறகையினாலே யடியே
 னுள்ளத்திலே தேவரீரெழுந்தருளி நின்றகிலையாமாணில,—அம
 மலத்திரிவுகு செமமலாததாணிழல சோதலுமில்லாயச் சாப
 வைபறறிப பெயாவிலனாகும் பெருமதீவு - அநதமலங்களைத்
 தேவரீர போகிறது மிலலையா? யடியேனுஞ் சிவநத தாமரை
 மலாபோன்ற ஸ்ரீபாதத்திலே வந்துபொருந்தினது மிலலையாயப்
 பிரபஞ்சவாதனையாலே வந்துபொருந்தின கனமங்களைப்படுத்தி
 அதனாலே புண்ணிப பாவங்களிற கடடுப்படடுச சகநமரன
 துக்கத்தைவிட்டு நீங்குகைக்கு வழியில்லாதவனாகும். தம்பி
 ரானே யினறிசசயம தப்பாது. அப்படியல்ல,—இன்றழமைநத
 கருந்த தியைநதவை யல்லது சமைந்தன விலலெனச்சாற்றின -
 இப்பொழுதடியேனெடுத்தவுடலுக்க கடுதத பிராரததுவ மதுப
 விக்கிறதொழிய மேலுடலெடுகைககூளுள்ள வாகாமியகன்மமேரூ
 தென்றருளிச்செய்யில் —அமைநத மாயேயங்கனம மாமலமூன்
 னு மயாது - அடியேனுககமைநத பிராரததுவத்துக்கிடாகவே
 ளுத்த மாயமெடுணைப்பட்ட காரியமாகியுடலுள்ளளவு மதன்

காரணமாகிய மாயைபோகாது, மாயையுண்டாகவே கலையுமும் போகாது, அப்படி மாயையுங் கன்மு முண்டாகவே யாண வமலமுண்டெனப்படும்,—ஆகவே யாசசகமாயையி னுற்பவந் தீராதொழுகும் - ஆக விநவன மூன்று மலங்களுமுண்டாகவே யாகாமியங்களை யாசசிதது மாயையினதோற்றமாயுள்ள சரீர, தொகதனை விடாமல் மெனமேலாக தொனறுதொட்டு வரும். அன்றியும் —ஒனறொன்றினிற சமமாயினல்லது நிறபெறவில்லென வென்றித தொல்லறக தனககுமேயாதாகும் - இருவினை யாகிய புண்ணிய பாவங்களொன்றுகொன்று தமமிற சமமாகத் துலையொத்தாலொழியாத தேவரீரை யடியார பெறுகிறதில்லையென்று சொல்லப்பட்ட பகையதாகிய சிவசாததிரத்த தன்மமாகிய திருவாகும பொருந்தாது, ஆகையால்,—காயே ணுளத் துநின்றனை யென்பதே நினநிலையென்பதே பொன்றியபென்றிற நிலமல மென்பதே வென்றினை யுதாததருண்மன்ற - அடியேனுள்ளததுத தேவரீர கூடிநின்றதென்று விண்ணப்பஞ்செய்வதே அந்த மலங்கள் கெட்டுப்போனதென்று விண்ணப்பஞ்செய்வதே கெடாமல் நின்றதென்று விண்ணப்பஞ்செய்வதே யிவை யிறநிலொன்றை யருளிச்செய்தருள அடியேனுக்கிறதிப்பட, —குணரூபபெண்ணிப் புனல் வடவெண்ணெய்க்குடிபதி - வளப்பங்கள் குறைவுபடாத பெண்ணையாற்றுகீர் பாயப்பட்ட வயல்களையுடைய திருவெண்ணெய்கல்லூருகருக் கர்த்தாவாயிருக்கப்பட்டவனே,—கைகண்டிலவாய்க்கால் செவியூகருயா மெய்கொண்டென்வினை வேரறப்பறித்த மெய்கண்டதேவே - காசாணுதியாயுள்ள வவயவங்களோடுகூடி யிருக்கப்பட்ட திருமேனி யெடுத்தகொண்டு அடியேனுக்குண்டாகிய கன்மங்களைக்கினைப்பறப் பறித்துப்போட்ட மெய்கண்டதேவனே,—வினையிலி - அப்படி ரூபீகரித்திருக்கச்செய்தேயும் கன்ம தொகதனை யில்லாதவனே,—மைகொண்டகண்ட - நஞ்சுமாகிய கற்பினைக கண்டதகிற்றரித்தருளின கறைமிடற்றனே,—வழு

விலைமையே - அடியேனுக்குக் குற்றமற்ற வறியாயிருக்கப்
 பட்ட தம்பிரானே யிவ்வினைத்தனைமையெனக்கருளவாய்,
 (க-து) ஒருருக்கிருபுழிப்பகுதி தோன்றிவிட்டதரச செவ்வா
 னுக்குத் திகைப்பணடானுறபோலக் கனமந துலையொப்பிலே
 சத்திகருத்திகைப்புவரும், அதுவே சத்தி தனதொழில் செலுத
 தாதிருத்தலாம அவ்வவதரந தேவரீரரிவதலலது யாவரரிவ
 ரென்பதாம் (து-ம) அடியேனோடு கூடியிருக்கப்பட்ட மலங்
 களைத் தீக்க ககிரமங்களினால் வேறுபடுத்தித் தேவரீரநாகிர
 கத்தின் முறைமையாலே யடியேனுள்ளதகிலே யெழுந்தருளி
 னதே யுண்டாமாயில எனபதற்கு பி-ம சித்தியாரில் "சக
 லாக்குக் கண்மொப்பில் தனையிலாசான மூத்தி யாதாரமா
 கித தரித்தொழிப்பனமலகு சதூததாசத்திநிபாதததால" எ-ம,
 "நிறுத்தவதோ குணமில்லானறனை யொருவருக்கும் நினைப
 பரியானொன்று மிலானோபடவநதுளளே, பொருப்பரிய பே
 ரனபையருளிய தனவழியே புருத்திவிடெனெருமில்லாப போகத
 தைப்பிரிந்தே." எ-ம, கண்டுகொள்க மருவிடுமுமலமதன
 லெமமுணீநறிலையெனில் - அடியேனோடுகூடியருகிற ஆணவ
 மாயை காழியமென்னு மூன்றமலங்களினோடுமொத்தனைசெயது
 நிறகையினாலே யடியேனுள்ளதகிலே தேவரீரெழுந்தருளி நின
 றதிலையாம என்று பொருளகூறியதற்கு பி-ம சிவஞானபோத்த
 திலே "அருக்கனோ நிறபினுமலவிருளே காணாக, கிருடகண
 ணே பாகத்தாக்கீசன" எ-ம "தன்னுணாவு, நேசத்தா தம
 பாணிகமுந்தகிரெய்போற, பாசத்தாக்கினுமபதி." எ - ம,
 போற்றிப் பஃரெடையில, "என்னுள்ளமென்று நீங்காதொ
 ளித்திருந்து" எ-ம கண்டுகொள்க. இன்றமைநத கருமத
 தியைநதவையலலது சமைநதன விலவெனச்சாற்றின, எ-கு
 இப்பொழு தடியேனெடுத்த வுடலுக்ககித்த பிராரததுவமதுபவி
 ஈகிற தொழியமேலுட லெகைக்கருளள வாகாமியகணம மேரு
 தென்றருளிச்செய்யில என்றுபொருளகூறியதற்கு - திருவருடப

உளில் 'என்றவினையுடலோடேகு மிடையேறுவினை, தோன்றி
 லருளே சுடும' எ-ம, சிவப்பிரகாசத்தில, தொல்லிலீலரு
 தலபோலத தோன்றி ரு வினையுணடேல, அல்லொளிபுரையு
 ஞானததழகுற கீழித்தேபோமே' எ-ம சித்தியாரில் "என்ற
 வுடலகனமமதுபவத்தினு வறுத்திங்கினிச செயகனம மூலமல
 ஞானததாலிடிபபன்" எ-ம சிவஞானபோதத்தில "பின்
 செயவினைமாயை யுடனில்லாது" எ-ம கண்டுகொளக
 அமைந்தமாயேயங் கனமாமல மூலமாயாது எ-கு அடி
 யேனுக்கமைந்த பிராரத்தூஉ கீடாகவெடுத்த மாயே மென
 னப்பட்ட காரியமாகி யுடலுள்ளவ மதனகாரணமாகி மாயை
 போகாது, மாயையுண்டாகவே கனமமும்போதாது அப்படி
 மாயையும் கனமமும் உண்டாகவே யாணாமல முண்டெப்ப
 பநிம என்று பொருளகூறியதற்கு பி-ம சித்தியாரில் "அங்
 கிதநம்பனைவல்லராக கனலசடாதாகு மெளடதமநதிர முடை
 யாக் கருவிடங்களை, வெங்கிதைக கனமமெலாளு செய
 தாலு ஞானிகிருவினைகளை சென்றணையா முறசெயவினையிங்
 குத நங்கிப்போம பாத்திரமுங்குலாலன் வினைதவிந்த சக்க
 ரமுங்ககந்ததுச சுழலுமாபோன், மங்கிப்போய வாதீனையா
 லுழலவிக்கு மெலலா மலங்கரும் பினகாயமொடுமாடு மாயு
 மனறே" எ-ம வாதனைதோத்தினிலே யக்கினியைச சேரந்த
 விதைப்போலவு மாயன் வெட்டின மரம்போலவும் புடம
 பண்ணின பணம்போலவும் வெந்த படம்போலவும் உருவ
 மாததீரமலமல பெந்தமில்லையாகையால காரணமலங்களுஞ்
 சரீரத்தோடு தேயந்தறுமென்றது கருந்தது தேவரீரைட்டியார
 பெறுகிறதில்லையென்று சொல்லப்பட்ட பழையதாகிய சிவசாத்
 திரத்ததுத தன்மமாகி திருவாக்கும்பொருந்தாது எ-சு. கருந்
 தாவது புண்ணியபாடிமொன்று சமத்துவமாணலலலோ தேவ
 ரீரைப்பெறுவதென்று சொன்ன பழைய திருவாக்கு புண்ணிய
 யாவததுக்கேற்ற தேகநிறகவே வினையொத்த தெப்படியென்று

செஷன் வினாயதற்கு இருவினையொப்புக்குச் சரிமுன்னிலையல்ல புண்ணியதிலேயும் பாவத்திலேயு மிரண்டிலேயுஞ் சமமாகவெறுப்புவநததே யிருவினையொப்பு அப்போதாசாரியமூர்த்தமாகவநது செவ்விரகஷிப்பன். இதற்கு, பி-ம், போற்றிபயிற்ருடையில, ' எல்லையிரண்டு மிடையொப்பிற் - பல்பிறவி, யத்தமதிலன்றோ வனவெனறு பாத்திருநது, சததிரகிககுநததம்போற்றி.' எ-து. கண்டுகொள்க. நாயே னுள்ளதது நினறனை யென்பனோ நின்றிலையென்பனோ ஏ-கு அடியேனுள்ளததுத் தேவாரகூடிநினற தெனறு விண்ணப்பஞ்செய்வனோ கூடிநினற திலையெ ன்று விண்ணப்பஞ்செய்வனோ என்று பொருள் கூறியதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில், "எங்குநதானென்னினு மெய்தவேண்டா வெங்குமிலனெனனில் வேறிறையுமல்ல, னங்கஞ்சேருயிர்போல்வ நெங்குமங்கத தவயவங்கள் கணபோல்க்காணுவான்மா, விங்கு நாமியமபுந தததுவங்குளினவைத்தநிவதிறைஞானந தநதுதாளீதல் கூடரிழநத, துவகவிழிச சோதியு முட்சோதியும் பெறறறபோற சோதிககுட் சோதியாய்த் தோன்றிடுவனகானே," எ-து. கண்டுகொள்க, பொன்றியபொன்றிற் நிலமலமென்பனோ ஏ-கு. அநதமலங்கள் கெட்டுப்போனதென்று விண்ணப்பஞ்செய்வனோ கெடாமல நின்றதென்று விண்ணப்பஞ்செய்வனோ என்றுபொருள் கூறியதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில், நெல்லினககுத தவிடுமிகளநாதிவாயு கெல்லவிட்டு நீங்கியவை நினறநிலநிகழததீர், சொல்லியிடிற்றுகளறறவரிசியின பாலில்லைத தொககிருந்து மற்றொரு நெற்றொற்றிடாவா, மெல்லவிவை விடுமறவே யவைபோல வணுவை மேவுமலமுடல கனமநாகிவிட்டேநீங்கு, நல்லசிலமுததியின கடபெத்தானமாவை நணுகிநிற்கு மாதலினுஞ்சமுமின்றாமே," எ-ம் சிவபிரகாசததில் "அழிந்திடும பாசமெனனினிததமென் றனாத்தல்வேண்டா, வழிந்திடா தென்னின் ஞானமடைவது கருதவேண்டா, வழிந்திடு சத்திரித்த மழிந்திடா வெனியின்முன்ன, சழிந்திடுமிருஞ் நாசமடைந்திடாமிடைந்திடாவே," எ-து. கண்டுகொள்க; (10)

அடியேனழியப்பட்டதெல்லீந தேவரீர் கூடிநின் றறிவிக்கி
றதாக விருக்கவு மடியேனிடத வுனஞானத்தோடுங் கூடிமயங்கி
நிற்கைக்கு வழியேதெனனும வினாமேலருளிச செய்கின்றது.

மதிநின்பா விநத மலத்தினபா னிறக
விதியெனகொல் வெண்ணெயவாழ் மெய்ய-பதிநின்பால்
வநதா விதில்வாததில வநதிரண்டும் பறறுகிலேன
எநதா யிரண்டாமா றென.

வி - ம மதிநின்பால் - அடியேனாக குண்டாயிருக்கப்பட்ட
டவறிவு தேவரீர் புகுதியிலே யுண்டானது. அப்படியிருக்கவும்,
—இநத மலத்தினபாளிறக விதியெனகொல் - அடியேனிடத
மலத்தின புகுதியிலேகூடி மயங்கி நிரகைக்கு முறைமையேது.
—வெண்ணெயவாழ் மெய்ய - திருவெண்ணெய் நலவூரிலே
யெழுந்தருளியிருக்கப்பட்ட மெய்கண்டநாதனே,—பதிநின்பா
ல் வந்தால் - கதாவாயிருக்கப்பட்ட தேவரீரையடியேன்வந்து
கூடினாள் —இதில வாததில் - இநதமலத்திலே மீளவருகைக்கு
வழக்கிலலை.—வநதிரண்டும் பறறுகிலேன் - தேவரீரை வந்துகூ
டினா வநதவருளோடு மிநத மலத்தோடுகொக்க நிறகிற தடியே
னுக்குண்டாகாது,—எநதாயிரண்டா மாறென. அடியேனுக்
குச் சுவாமியாயிருக்கப்பட்டவனே அடியேனொருத்தன் தேவரீ
ரோடுங் கூடியறிநது மிநதமலத்தோடுங்கூடிய யறியாமலுமா
யிரண்டோடுங்கூடி யதாவதுவாய் நிறகைக்குவழக்கேது (க து)
அறிவுமிகுத்தவனு மாகாமலறிவில்லாத மூடனுமாகாமல கதி
பெறவேண்டுமெனகிற நடுவாநதனமையாகியவன் தானபாசத்
திடத்தம பரத்தினிடத்து மாசைப்பற்றிய பொழுதிரண்டிலு
மன்றிப்பற்றிய ததுவாயநிற்பன. (உ-ம்) சித்தியாரில், “பாசி
படுகுட்டத்திற் கல்லினை விட்டெறியப்படும பொழுது நீகியது
விடும்பொழுதுபாக்கு, மாசுபடு மலமாயை யறங்கனம் மனைத்
து மானடியைய யுணருமபோதகலும் பின்னிணையு சேமொடுங்

கிருவழிக் கீழ் நீங்காதே தூங்கு நினைவுடைமோர் நின்றுவொர்
 நிலையிதுவேயாகு, மாசையொடு மங்கு மிககு மாங்கலபம வருவோ
 ரரும் பாசமறுகரும் வகையருளின் வழியுரைப்பாய்” எ-து
 கண்டுகொள. (து-ம.) மதிநின்பாலிந்த மலதகின்பானிற கவி
 தியெனகொல. எ-கு, அடியேனுகருணடாயிருக்கப்பட்டவறி
 ஷ தேவரீர் பகுதியிலே யுண்டாயிருந்த மடியேனிர்த மலதகி
 ன பகுதியிலேகூடி மயங்கி நிறக்கக்கு முறைமையேதெனலும
 வினாவுகளுக்க கத்தா கணமகினவழி நடத்தவனென்பதுகருத்தா.
 பி-ம சிவஞானபோசுததில, “அவைபே தானேயாயிருவின
 யிற, போகருவரவு புரிபவானையி, னீக்கமின்றி” எ-து கண்டு
 கொளக. (கக)

தேவரீரனவரதமு முயிரகருயிராயநின் றறிவிகுமுமென்றி
 ருணகையிலே யடியேனோடு மொருகாறகூடிய மொருகானீங்கி
 யும் வருகைககு வழியேதென்று மாணவகனகேட்கும் வினாமே
 வருளிசெய்கின்றது

எணடிசை விளங்க வீருடபடாம போகுகி
 முண்டக மலாததி மூசுறியருளு
 மேதீளி புதய மெய்கண்ட தேவ
 கோதிலமுத குணபபெருங குன்ற
 வெனனி ஞாதலு மகறலு மெனனைகொ
 ளுனன்ற றுனனி யுனாவிடிற் பெயாகுவ
 மென்னு மதுவில நினனியல பெனினே
 வியவகோ ளாளனு மாகி யியங்கலு
 முண்டெனப படுவை யெண்டோண முக்கண்
 யாககணும பிரியா தோயகு நினனிலையின
 யான வந்தனைகது மீளகுவ ஞாயி
 ஞாறறத் தாயருற ரோரணி நிழனசைஇ

வீற்று வீற்றெழுதா வேண்டலும் வெறுத்தலும்
 நினைநீச சாபைகரு நனறுமன னியலவே
 யானையை யாகுவை கினைவருங் காலே
 யிநகிலை யதனி னேழையேற கிரங்கி
 கினை வெளிப்படுத்த தெளிபபை நீயே
 லநு நமா ருகும் பெரும்வந்தனறியு
 நிற்பெற நவாகரு முறபவ முண்டெனுஞ்
 சொறபெறு மஃதித தொலலுல கிலலை
 உவரவ் வமைவுஞ் சோரவு மயாவறச
 சொலவிற சொல்லெற சொல்லாச
 சொல்லலை சொல்லுக சொல்லிறக தோயே.

வி - ம, எனடிசைவிளங்க விருடபடாமபோக்கி முண்
 டக மலாததி முதலிய நுளும் - எட்டு திக்கிலுமுள்ள வகதகா
 ரங்களைநீக்கித் தாமரைமுக்கிழையுமலாதது மாதித்தனைப்போல
 வடிவேன தேர்ரைப்பெற வேண்டுகைகரு விசாரித்தறியவே
 ண்டும் பகுதிககெலலாம விளக்கஞ் செய்யத்தக்கதாக வடி
 யேனை மறைக்கப்பட்ட வஞ்ஞானமாகிய போரவைடைநீக்கி
 யுழையேனிருதயகமலததையு மலாததுவித்தகாதி யாயிருக்கப்ப
 டடி திருவருளையு மடியேனுக்குக கடாசுத்ததருளிய, —மேதி
 னியுதய - பூமியிலே தோன்றியருளின ஞானத்தினே, —
 மெய்கண்டதேவ - மெய்கண்டதேவனென்கிற திருநாமத்தினே
 யுடையவனே, —கோதிலமுத - குற்றமற்ற வழதமாயிருக்கப்ப
 டடவனே, —குணப்பெருவருன்ற - நற்குணங்களைலலா முடை
 ய பெரியமலையே, எனவைவே மலைபோலும் பெருமையை யுடை
 யவனே, —என்னிஞாதலு மகறலு மெனைனகொல - என்கும் பூ
 ரணராயிருக்கிற தேவநீரடியேனெடு மோரவதரத்திலே கூடியு
 மோரவதாரத்திலே நீங்கியு நிற்கிறதேது பிரகாரமென நறளிச

செய்தருள், கொல் - ஐயா, — உன்னுற்றுன்னியுனாவிடிற்பெய
 ர்துவ மென்னுமதவே நினனியலபெனினை - அபபடிததேவ
 ரீர் கூடியும் பிறிதது நிற்கிறது அடியேனினைககும்பொழுது
 கூடியு நினையாதபொழுது நீங்கியுமிருகிறதே தேவரீருக்கு மு
 றைமையாமெனறருளிசெய்யில், — வியங்கோளானனுமாகி யிய
 ங்கலு முண்டெனப்படுவை - அப்பொழுது தேவரீரடியேனு
 க் கேவற்றொழில் செய்கிறவனுமாயப பூரணமில்லாத போக
 கு வரவு செய்யப்பட்ட ஏகதேசியென்று சொல்லவுமபடும. அப
 படியல்ல நாமசைவறநிறக நீதானே கூடியும் பிரிததம வருகு
 வையென்னில், — எண்டோன் முக்கண யாககனும் பிரியாதோ
 ங்கி நினைலையின்யான வந்தனைநது மீளகுவனையின - எட்டுத்
 திருப்புமு மூன்று திருநயனமு முடைததா யெவவிடமு நீங
 காமலுயாந்த நினனுடைய பூரணநிலையிலே யடியேனவநதுகூ
 டி மீளவும பிரிவேனாமாகில — ஆற்றுததயருறறே ரணநிழன
 சைஇ வீற்றவீற்றெழுதர வேண்டலும வெறததலுமினிச சா
 ணைக்கு நனறு மனனியலபே - வழிநடக்கிறவாகள் பொடிசகு
 ட்டி னால் வருத்தப்பட்ட வவதரதது அழகிதாககருளிரநத நிழ
 லுக்காசைப்பட்டுசென்று வேண்டததகக விடவகளிலே யிரு
 க்திருத்த போயிடதது இவாகளிவங்னம வகிருககபபெறறதே
 யெனகிற பிரியமும் நமமைவிட்டுப் போனாகளெனகிற உபபிரி
 வமும்ந்த விருகூத்திற கிலையானறபோல வொப்புச சொல்
 ளாத தேவரீருக்குண்டான முறைமையுன்று, — அனையை
 யாகுவநினைவருங்கலை-தேவரீர், சாவருருன்னிறிருக்கு மவ
 தரத்த யங்கனமருளிச செய்ததே தாம, விசாரிககு மிடத்தப்
 படியல்ல, நீயுராமும போகருவரவினி நினைநிலே யதளிலே
 நீநினைக்கும் பொழுது நாம் பிரகாசிதது நீநினையாதபொழுது
 றைந்துகிற்போமெனனில்—இநிலையதளி நேழையேற்கிரங்கி
 கினை வெளிப்படுத்தொளிப்பைநீயேல் - இப்பொழுதிங்ன
 நின்நிலைதன்னிற கொச்சையா யிருக்கப்பட்ட வடியேனுக்கா

கக் கிருபைஜநித் தடியேனி-ததிலே யெழுந்தருளி மீளவுரைந்
 து நிற்குமாயின—அருணமாறாகும் பெரும -தம்பிரானே தேவரீ
 ரதுக்கிரகவா னெனகிறதற்கு மாறுபாடுண்டாம்—அஃதன்றியும்
 - அப்படியன்றியும்—நிற்பெற்றவாககு முறபவமுண்டெனஞ்
 சொற்பெறும் - அப்படி யதுக்கிரகவானலல வெனகிற தன்றியந்
 தேவரீர திருவடி யை யடைநதவாகளுககு மீளவும் ஜநகமுண்டெ
 னகிற சொலலையுமுடைததாயிருககும—அஃதிததொல்லுலகில்
 லை - அப்படி யநாதியே தொடங்கித தேவரீர திருவடியைப்பெ
 றற பெரியோரொன்று சில ருண்டாகப்போகிறதயிலை , ஆகை
 யால—அவவுவவமையும்-அடியேன விண்ணப்பஞ்செய்யு மநத
 தந்த நிறைவும்—சோரவுமயாவற - அடியேனுககு மயக்கமுந் தீ
 ரத்தக்கதாக—சொலவில் - தேவரீரருளிச்செய்யில்—சொல்லெ
 ளா சொல்லாச சொல்லேசொல்லு - அடியேன மறத தெதிரு
 ததரம் விண்ணப்பஞ செயயாதபடியருளிச்செய்யல்வேண்டும—
 சொல்லிறநதோயே - வாககினுலுச சரிதற்கு மப்பாற்பட்ட தம்
 பிரோனே. (க - து.) அவவவவிடத்திலே சிவ னிறைந்திருக்கி
 றது மானமாபொருகி யிருக்கி ரதுமெப்படியெனனில க-வது.
 உடலு முயிருமபோலுங கண்ணுமாதிததனபோலும மானமாவு
 மானமக கியானமுமபோலும விட்டு நீங்காமற பொருகியிருக்
 கும அப்படியிருக்க விட்டும பறறியும் வருவானேனெனனில் அ
 ளாதியே மலசமபநத னாகையாலே நீ நினைதத விடத்திலே பிரகா
 சிப்போம நினையாதவிடத்திலே நீங்கி நிற்போமென்று திருவுள
 மபறறினது. உ- வது விட்டுநீங்காத பரிபூரண நிலையிலே யான
 மாவரது பொருதி நீங்குவனைன்று சொன்னது மலபோத நீங்
 கினவிடத்திலே சிவனைப் பொருகதுவெனென்றம போத மேவீட்
 டகாலத்திலே சிவனையிழந்துநிற்பென்றுஞ்சொன்னது. ௩-வது
 ஏழையாயுள்ள வடிமைக்கிரககி யனுக்கிரகமபண்ணி நிற்போமெ
 னறது பதகியிலே வழிபடுகிறவடியாகளுககு மதனடீஷ்டந
 திர்த்தது நீங்கிநிற்போமென்று திருவுளம்பற்றினது. ஆகையாலே

விடமெபறறியும் வருகிறத மூன்று பிரகரணமாகத் திருவுளம்ப
 றறினதுவ கண்டுகொளக (து-ம) உன்னிற்றுன்னியு ன்விடிற் பெய
 ராகுவ மென்னுமதுவே நினனியலபெனினே. எ-கு தேவரீகூ
 டியும்பிரிந்த நிற்கிறத அடியேனின்ககும்பொழுது கூடியுநினை
 யாதபொழுது நீங்கியுமிருக்கிறதே தேவரீருக்கு முறைமையெ
 னறு பொருள கூறியதற்கு பி-ம தேவாரம், 'பன்னிலூரும் ப
 ழத்திலுமினசவை' யென்னிலூறி யெனககேகளிதரு முன்னிலு
 னனுமுறவிடில விடடிடு, மென்னுள்ச னிருந்தவியறகையே''
 எ-து. கண்டுகொளக எண்டோணமுககண யாங்கணு பிரியா
 தோவகிநினனிலையின யானவந்தனைநது மீளகுவனாயின. எ-கு.
 எட்டுத்திருப்புகளு மூன்று திருநயனமுமுடைததா யெவவிட
 மு நீங்காமலுய்யாத நினனுடைய பூரணநிலையிலே யடியேன
 வந்தகூடி மீளவும் பிரியேனாமாகில என்றுபொருளகூறியதற்
 கு. பி-ம. சிவஞானபோதத்திசு ஐம்பொறியினலிலென்று மந
 ததரசிவனை, "ஐம்பொறியை விட்டங்கனை சகல - னைம்பொ
 றியி, னீங்கானீப்பாசிபோ னீங்கி மலகனமம வரி, னீங்கர
 னைநீங்கு நினைநது'' எ - ம் ஊசலகயிறறமுறமுற தரையேயா
 ம. எ-ம. ஒழிவிலொடுக்கத்தில 'போதமபதைப்பறவே பூரண
 மாம பூரணமும், போதமபதைதெழிலே பொய்யாகும்,' எ-ம.
 கண்டுகொளக. இந்நிலைதனி னேழையேறகிரககி நினனைவெளி
 ப்படுத்தொளிப்பை நீயேல. எ-கு. இப்பொழுதுகவன நின்றநி
 லைதன்னிற கொசசையாயிருக்கப்படட வடியேனுக்காகக் கிரு
 பைஜநித தடியேனிடத்திலே டெழுந்தருளிமீளவு மறைநது நிற்
 குமாயின என்று பொருள கூறியதற்கு. பி ம சித்தியாரில, "இ
 ருந்ரூபிககெவகு, முருககாணவெண்ணுத பானமுலைப்பால் வி
 மமி யொழுதுவதுபோல வெளிப்பட்டருளுவ னன்பாக்கே.''
 எ-து, கண்டுகொள்க, (கஉ)

இங்ஙனநதததுவவாதீதனாயிருக்கிற தேவரீரடிமேனூக்கிந்
தமாயா கருவிகளையுண்டாககி யடி யேனதனேடுவ கூடியிருநது
வகூடாமல நின்று வருகைக்கு வினாமே வருளிச்செய்கின்றது

இறந்தோய கரணங்க ளெல்லா மெனக்குசு
சிறந்தோ யெனினுமெய்த தேவே - பிறந்துடனாங்
காயங் கொள்வுங் கொளாமலுங் கண்டதூநீ
யாயன்கொல பாதவத்தறறு.

வி - ம இறந்தோய கரணங்களெல்லாம - கருவிகரணத்தி
கைகொண்டறியும்றிவுக் கெட்டாம லகனறுதிறகிறநீ, — எனக்கு
ச சிறந்தோய - அவையிறறை யெனக்குண்டாககிஞாய, — எனி
னும் - அப்படியுண்டாககவும், — மெய்ததேவே பிறந்துடனா
ங்காயங்கொள்வும்கொளாமலுங் கண்டதூநீ - மெய்கண்ட தேவ
னே பிறந்துடனாய் மெய்போலப் பொருந்தியிருக்கிற சரீரமிது
பொய்யென்று பொறுந்தாமலும் பண்ணினது தேவரீர், — ஆயன்
கொலபாதவத்தறறு - இடைமனவெட்டின மரம்போலப் பாதி
பசையும பாதியுலாந்ததும்போல மெய்யாயிருந்த சரீரம் பொ
ய்யென்றறிவித்தது நீங்கியுநீங்காமலிருந்தது (து ம.) சரீரத்திலே
பொருந்தியிருக்கையிலே காயநீக்க மெப்படியென்னில சரீரம்
பொய்யென்னறிவித்தது தீக்காக்கிரமங்களினாலே மலங்களைப்
போக்கிப்படியினாலேயு மருளிலே பொருந்திப்படியினாலேயுரு
சிவனிடத்திலே சம்பந்தமில்லாமல காயத்திலே சம்பந்தமில்லை.
இதற்கு பி-ம. சித்தியாரில. “ தெரிவரியமெய்குஞானம் சோக்
தவாரே சிவம்பிரகாசிக்ருமிங்கே சீவனமுத்தனாகு, முரியமல
மெளடத்தாறறடுப்புண்ட விடமுமொளளெரியினொளி முன்ன
ரிருளுந்தேற்றின, வருபரலசோ நீாமருவுகலங்கலும் போலாகி
மாயாதே தனசத்தியுமாயநதுகாயந, திரியுமளவு முளதாய்ப் பி
னபுகாயஞ்சேராத வகைதானுந்தேயுமன்றே ” எ-து கண்டு
கொள்க, மெய்போலிருந்த சரீரடி பொய்யென்றதற்கு, பிஃம் சி

தகியார், “ மண்டனிலவாழவும்வானததரசயன மரலாவாழு, மெ
 ண்டருபூதபேத யோனிகளயாவுமெல்லாங், கண்டவிரதிரமாசா
 லங் களுக்கழ்திரதங்காட்டி, யுண்டுபோலினரூபணபி லுலகி
 னையசததுமென்பா.” எ-ம “கணத்திடைத்தோனறிநின்று கழி
 யுமென்றறிந்தொருக்கால், வணகருநீரரையென்றும் வானவா
 வணங்கவைப்பன” எ-ம தேவாரத்தில “ வாழ்வாவதுமாய மி
 துமணனாவது திண்ணம்,, எ ம “ இன்றுளேனையிலவே னென
 செய்வான ரேனறினேனே” எ-ம் வருமேதுக்களைக கண்டு கொ
 ன்க. (கங)

அடியேனுக்குப் புண்ணியபாவங்க ஞ்ணடெனகைக்கு வழி
 யே தென்னுழ வினாமே ஸருளிசெய்கின்றது.

அறறதென பாச முறறதுன கழலே
 யருட்டுறை யுறையுமபொ ருடசுவை நாதி
 வேறென றிருந்த வெனனை யானபெற
 வேறினமை கண்ட பெய்கண்ட தேவ
 விருவினை யென்ப தெனனைகொ ஸருளிய
 மனமே காயம வாகுகெனு முன்றி
 னிதமே யகித மெனுமிவை யாயிற
 கணத்திடை யழியுந தினை தனுனை யாகர்
 காரணஞ் சடமதன காரிய மஃதா
 லாரணங் காமவழி யடியேற கெனனைகொல்
 செயலென தாயினுஞ் செயலே வாரா
 தியமன் செயதிய தற்கெனி னமையும்
 பின்னையின் ருகு மன்னது மிககுச்
 செய்திக் குள்ள செயலவை யருத்தின்
 மையறிரி யமற்கு வழக்கில்லை மனன
 வெருவரே யமையு மொருவா வெருவந்

கிருவரும் வேண்டா விறைவனு நினறனை
 நின்னது கருணை சொல்லள வின்றே
 யமைத்தது தாயபி னெமக்கீண வின்ற
 முள்ளது போகா திலலது வசரா
 துள்ளதே யுள்ள தெனுமுராயதறற
 கொள்ளும் வகையாற கொளுதகிடு மாயின
 வள்ளன மையெலா முனடை வமையு
 மீய வேண்டி மெனுய்விதி யின்ற
 மாயினு மெனனை யருகதுயாப படுதத
 நாயி னேறகு நனறுமன மாயக
 கருமமுங் கரும பந்தமுந்
 தெருள வருளு சிவபெருமானே.

வி-ம. அறறதென்பாச முற்றதுண்கழலே - தேவரீரதுககி
 சகத்தினுலே யடி யேனுக் குண்டாயிருக்கப்படட பாசபந்தவகளை
 நீக்கினதுநதப்பாது உன்னுடைய கிருவடியிலே கூடினதுந தப்
 பாது— அருட்டுறை யுறையும் பொருட்சுவைநாத - கிருவருட்டு
 றையாகிய கிருவெண்ணெய நலலூரிலே யெழுந்தருளி யிருக்கப்
 பட்ட வழியேனுக் கினிமைப் பயனாயிருந்துள்ள தம்பிரானே,
 உ வேறென்றிருந்த வெண்ணையானபெற வேறினமைகண்ட
 மெய்கண்டதேவ-தேவரீரைவிட டநநியமாயிருப்பனென்ற கண்
 டிருந்தவழியேனை யடிமையெனகிற முதலுங்கெடாமற தேவரீ
 ரைவிட்டநநியமாகாத முறைமையுங் கடாஷித்தருளின மெய்க
 ண்டநாதனே.—இருவினையென்ப தெனனைகொல் அடியேனுக்
 குப் புண்ணிய பாவ முண்டென்ற தேது காரணங் கொண்டு,—
 கொல-ஐயம்—அருளியமனமேகாயம வாககெனுமூன்றி னரிதமே
 யகிதமெனு யிவையாயில்-தேவரீ ரருளிச்செய்யப்பட்ட மனத்தி
 னரின்னவானும் வாககினசொல்லாலுங் காயத்தின் ஞெழிலாலு மு

ணடாகப்பட்ட விருப்புவெறப்பினாலே யிருவினையாகிய புண்ணி
 யபால்வக ஞ்ணடாமாகில,—கணததிகையழியுந் தினைததுணை
 யாகா-அப்படி யுண்டாகப்பட்ட நினைவுஞ் சொல்லுந் தொழிலுந்
 தோன்றினவுடனே யழிந்ததுபோமவையிறந்துக் கொருகினைமளவு
 கண்டிப்புமில்லையாம் அன்றியும்—காரணஞ்சடமதன் காரியமஃ
 தால் அந்த மனவாகுக்காயங்களுகிய கனமத்தினகாரணஞ்சட
 மாயிருப்பதொன்று அதன்காரியங்களு மப்படிச் சடமேயானால்
 ஆரணங்காமவழி யடி யேறகெனனைகொல-அப்படிச் சடமாயிரு
 க்கப்பட்ட கனம்காரியங்க ளடியேனமேவெடுக்கிற ஜாதகுகளி
 லேவந்தபொருந்தி வருந்துகைக்கஞ்ச செயலுண்டாம் வழியெது
 தான கொல் ஐயம், அப்படி யந்தக்கனமங்க ளடமாயிருந்தா
 லு நீயறிவாயுள்ளவனாகையாலே யுன்னெடுங்கூடி மவதரத்திற்செ
 யலுண்டாயிருக்கும்—செயலெனநாயினுஞ் செயலே வாராது-அ
 ப்படி யடியேனுக்கஞ்ச செயலுண்டென்று சொல்லுகைக்குவழியி
 லலை, அப்படியறிவுண்டாமாகி லடியே னிச்சைப்படியேமுடிக்க
 கண்டதமில்லை அன்றியும்—இயமனசெய்தியதற்கென-அடியே
 னுக்கப்படியேணடின காரியங்க ள செயதுந்கொளளுகிறதுக்கஞ்ச
 செயலுண்டாமாகிலடியேனுக்கியமதண்டமுண்டாகத்தக்கபொ
 ல்லாங்குகள்செய்துகொளவதில்லை அதுவுமன்றியும்,—நின்ன
 மைவும பின்னையினராகும்-அப்படி யடியேனுக்குவேண்டுங் கா
 ரியஞ்செய்துகொளத்தக்க செயலுண்டாமாகில தேவரீர்செய்வி
 க்கிறதமில்லையாயமுடியும்—அன்னதமிகஞ்ச செய்துகளுள்ளசெ
 யலவையருத்தின-அப்படித் தேவரீர்செய்விகிறது யிப்பொழுத
 டியேனசெய்த கனமத்தககுத்தக்கது மேலேக்குப்புசிப்புமுகில—
 மையநிசியமறகு வழக்கிலலைமன்ன-தமயிரானே மயக்கமற்றவிய
 மண்டியேனைத் தண்டப்படுதகைக்ககு வழக்கிலலையாம். அப்படி
 யானாலு நீசெய்ததற்குத்தக்கது காமுஞ்செய்விப்போ மியமனுந்
 ண்டப்படுததுவன எனனில,—ஒருவரோயமையு மொருவாவொ
 ருவற் கிருவருமவேண்டா, அதுவயம், ஒருவாவொருவற் கொரு

வயேயமையு மிருவரும்வேண்டா-ஆபபறததனிமுதலாயுள்ளவனே யடியேறெருததனாக கொருததமேயமையும் தேவரீரு மியமணுங் கூடித்தணடிக்கவேண்டுவதில்லை ஆகையால்,—இன்றவனுநின் றனை-சாவமுந்தேவரீர் செயற்படுமென நிருகருமிடத்தவேறேயு மொருவரைக்கூடித்த தேவரீர் செயற்படுததில தேவரீர்சாவகாத் தாவெனகிறதமின்றே நின்றது. அதுவேனென்று கேட்டருளு கில—நின்னதுகருணைசொல்லளவின்றே-தேவரீர்காருணணியத தின பகுதியை யடியேறால் விண்ணப்படுசெய் தளவுபடுததகத க்கதலலவே, அப்படியிருக்க—அமைத்ததுதயப்பி நெமக்கலை வின்ற முள்ளதுபோகா திலலதுவாரா துள்ளதேயுள்ள தெனுமு ராயதனால் அமைத்ததுதயப்பி நெமக்கலைவின்றும் - அடியே னுருகுண்டாகிய கனமமயாதொன்றுண்டு அதுபோகாது இல்லா தகனமவகள்வாராது ஆகையால் யாதொன்றுழிலேயுண்டாகக பபட்டத்தவே யிப்பொழுதுண்டாமென்று தேவரீர்ருளிசெய்த திருவாக்ஷி லடியெனுகருண்டான பிராரததமபுசிக்கிறதொழிய மேலைக்குறத்தியாக வாகாமியமுண்டாகைக்குழக்கிலையே— கொள்ளுமவகையாற கொளுத்திடுமாயின-பிராரததமபுசிக்ருமி டத்தாகாமியமுண்டாமென றருளிசெய்யில்—வள்ளன்மையெ லா முன்னிடவமையும் - தேவரீருருகுண்டாகிய வளப்பாடுகளை ல்லா கிணைகிருந்தார்போதும், அன்றியும்—ஈயவேண்டுமெனும் விகியின்றும்-அப்படிப பிராரததமபுசிக்ருமிடத்த தாகாமியமேற மாகில கொடுத்தபுண்ணியமபெறவேணும்ென்றுநூல்களைவிதி க்கவேண்டுவதில்லையாம்—ஆயினும்-அடியேன கேட்ட வினவுக ருத்த தேவரீர் புலப்பட வருளிசெய்ததில்லையாகிலுமின்னமுகதே வரீர்ருளிசெய்யாம லடியே னறியும் பகுதியில்லை—எனை யரு ந்தயாப்படுதத நாயினேற்கு நனநுமன்மாயக கருமமுங் கருமபந் தமுந தெருளவருளுகிவபெருமானே அதுவும். என்னையருந்து யாப்படுதத கருமமுங் கருமபநமு நாயினேற்குநனநுமன்மாயத் தெருளவருளு கிவபெருமானே - அடியேனுகரிய துக்கங்கரீயு

ண்டாகப்பட்ட கருமமாகிய 'புண்ணியபாவங்க ளுண்டாகிறது மந்தப் புண்ணியபாவங்களைதுபவிக்ருமிடதது ஜநந்ததிறகேதுவா கிய வாகாமியகனமமான கருமபந்தவக ளுண்டாகிறது நாயிரு க்கப்பட்ட வடியேணுகருத தேவரீர திருவுளமவாழநதருளி விள ங்கவருளிசெயதருளவேணும் சிவமுதலாயிருக்கப்பட்டதம்பிரா னே. (து-ம) அருளியமனமே காயம வாககெணுமுன் நினைதமே யகித மெனுமிவை யாயில. எ-கு, தேவரீரருளிசெயயப்பட்ட ம னத்தி சினைவாலும் வாககினைசொல்லாலும் காயத்தினொழிலா லுமுண்டாகப்பட்டவிருப்பு வெறுப்பினிலே யிருவினையாகியபுண ணியபாவங்க ளுண்டாமாகில என்று பொருளகூறியதற்கு பி-ம், சிவப்பிரகாசத்தில உறறதொழில நினைவுராயி லிருவினையுமுள வாம்" எ-து கண்டுகொளக, இருவினையாகிய மனவாகருக்காய ங்களினிலே தோன்றப்பட்ட கனமமும் ஜடமதன காரணமும் ஜடமாகையா லந்தக்கனமங்கள் சநநரணத்திலேவந்து பொரு ங்துகைக்கு வழியேதென்றுகேட்க வதற் கறிவாயுள்ள வானம வோடு பொருந்தினவிடத்திலே செயலுண்டெனன வப்படிச்செ யலுண்டாகி விபமதண்டம வருவானெனன அதுவு நீசெயத கன்மத்துக்கேற்றப்படி செயவோமெனன வதற்குதேவரீர போ துமியமனைககொண்டு தண்டிக்கவேணுமோ வெனன வியமனுந் தண்டிப்பா னாமுநதண்டிப்போமஎன்றதற்கு, பி-ம சிவப்பிரகா சத்தில் படைத்ததொருபடி என்றவிருத்தமுமுமுதம, போற்றிப் பஃரொடையில், தானமாள, வெற்றிக்கடுநதூதா வேகத்துடன் வந்து, பற்றித்தம வெங்குருவீன்பாறகட்ட-விற்பைக்கு, மில்லை யோபாவி பிறவாமையெனறெடுத்து, நல்லதோரினசொ னடுவா கச - சொல்லியிவா, செய்திககுத்தகக செய லுறுத்தவீனொன்று, வெய்துற்றுகைக விடைகொண்டு-மையறருளு, செககிலிடைந திரிததுந் தீவாயிவிட்டெரிததுந, நககெருப்புததுண்டமுவிதது மிக்கோங்கு, நாராசங்காய்ச்செச செவ்மடித்ததுநாவிரததுமீராவுன் ளுனைந் தினெனன்றித்தம-பேராம, லங்காழநரகத தழுத்த

வித்தும் பின்னூதம், வெங்கோப்பமாறாத வேட்கயரா-யங்கொரு
 நா, நெண்ணிமுதலகாறாத விண்ணற்கடுகம, பன்னெடுகாட்
 செல்லும் பணிகொண்டு-முனாடித், கண்டுகடன்கழித்தல் காரி
 யமாமென்றெண்ணிக, கொண்டுவருரோயினசுறிப்பறிவா-மண
 டெரியிற, காய்ச்சிச்சுடவறுகக கண்ணுரிகக கன்னிதிய, மீததுத்
 தாய்தநதைதமரினபுறுதல போலவபபடிச செயகிறதுங் கருணை
 யே, எ-ம, வருமேதுக்களைக கண்டுகொள்க, கொளருமவகையர
 தகொளுத்திமொய்ன, எ-சு, பிராரததம புகிகருமிடத தாகாமி
 யமுண்டாமென் றருளிசசெய்யில என்று பொருளகநிறியதற்கு.
 பி-ம, சிவப்பிரகாசத்தில, மேலைகருவருவினையே தென்னிலக
 ண விருப்புவெறுபெனவறியவ் வினையுமெல்லா, மூலததவினைப்
 பயிலவா மெனனிமேனமுறறியதன பயனுக்கு முனைக்குமென்
 பா எ-து, கண்டுகொள்க, (கச)

இவ்வனகு சொல்லப்பட்டகனமங்களு மடியேனுக்கடுகை
 க்கு வழியேதென்று கேட்குமவினமே லருளிசசெய்கின்றது.

மானமருஞ்செங்கை மதில்வெண்ணெய்வாழ்மன்ன,
 போனவினைதானே பொருநதுமோ-யானதனி
 லாவனோவாக்கா யமலனாடுன்னருடான் *
 நேவனையாதுககோ தோ.

வி-ம, மானமருஞ்செங்கை மதில்வெண்ணெய் வாழ்மன்ன
 சொந்தாமலாபோன்ற ஸீயத்தததிலே மானமறியைத தரித
 துககொண்டு திருமதினிணுயகசியாலே சிறப்பினையுடைத்தாகிய
 திருவெண்ணெயநலனூரிலே யெழுந்தருளியிருக்கப்பட்ட தம்பி
 ரானே—போனவினைதானே பொருநதுமோ - முன்னுத்ததிலே
 யடியேன்செய்த புண்ணியபாவங்களான வினைகள் தானேவந்தடி-
 யேனைக் கூடுமோ—யானதனிலாவனோ-அடியேன்தானத்தவினை
 களைக் கூடுவேனோ—ஆக்காய் - இவையிரண்டுமின்றித் தேவார

கூட்டி முடியாதபொழுது — அமலனாசின்னருடாண் நேவனே யாதுககோ தோ-நினமலனாகிய வுன்னுடையவருளானது தானே துகளுடானதென்று திருவுளத்திலே விசாரித்தருளிச்செய்தருள் (க-து.) கன்மமூமநாதி யான்மாவுமநாதி சிவமூமநாதியாகையினே லே யவரவராசசித்த கனமத்தைக கத்தாகூட்டி முடிபபன என பநாம். உ-ம, சிவஞானபோத்தத்தில் அவ்வினையைச்செய்வதனில வ்வினைஞா தாஞ்சென்றந, கவ்வினையைக காசுதபாசமபோ-ல வ்வினையைப், பேராமலூட்டும் பிரானினுகாரோ, லாநாமறிந்த னைப்பா ராங்கு எ-து. கண்டுகொள்க. (கரு)

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட கன்மங்கள் தேவரீர் தினைக்க ளினாலே சுத்திபண்ணியிருக்கவு மீளவும் புசிக்கக்கருவழி யேதெ ன்னும் வினாமே லருளிச்செய்கின்றது.

தோர துறாபபன் நெருமா லுளததொடு
 பேரா தருளுதல பெரியோர கடனே
 நின்னைக் கலப்பதென லுணமை யெனின
 நின்னது னோமை சொனமனத தினறே
 யெழுவகைத தாதுவி னெழுதுனே யிரண்டும்
 பெருமுழைக குரம்பையிற பெய்தகத் தடக்கி
 னீக்கி யென்றனைப போககற நிறுத்தி
 யிச்சை முதலிய வெழுப்பி கடத்திடும்
 விச்சை சாஸவும் வியப்பது நிறக
 வாககு மனமும போக்குள தறுவுஞ்
 சொலலு நினைவுஞ் செய்யுஞ் செயலு
 நல்லவுந் தீயவு மெல்லா மறிந்து
 முறைபிற ழாமற குறைவுநிறை வின்ருய்க்
 காலமுந் தேசமு மாலற வகுத்தா
 நடுவுநின றருத்தலி னடுவனா குதியே

சான்றோ செயதி மானறிருப பினறே
 சாலார செயலே மாலா சூவதே
 யததுவா மெத்தி யடங்கர வினைகளுஞ்
 சுத்திசெய் தனையே பொத்தகன் மததிடை
 நீங்கன வெனை யுககூழ் வினைகளு
 மாங்கவை யருததுவ தானாகொ லதனும்
 கரும மருததுங் கடனது வினருக
 தருமம புராததல பெருமைய தனறே
 கணணிணுண் மணிய கருத்தினுட் கருத்த
 வெண்ணெய் வேந்த மெய்கண்ட தேவ
 விடாபபடு குரமபையு ணிருத்தித
 துடைபபதில் லாவரு டோனறிடச் சொல்லே.

வி-ம். தோரதுணைப்பன நெருமாலுளதொடு-தேவரீர்சநநி
 தியிலொருவினா விசாரியாமல் விண்ணப்பஞ்செய்கிறேன அடி
 யேன் விதனததையுற்றவ னாகையினாலே, அன்றியும்,—பேராத
 ருளுதல பெரியோகடனே-பேதையாயிருக்கப்பட்டவர்கள் தங்
 கள் தாகத்தின மிகுதியாலே தங்களுக்கு வேண்டிஊ தொன்றை
 யெழுந்தது புத்தியாக விண்ணப்பஞ்செய்தாலு மவர்கள் தாகங்க
 ணிடனே கடாணித்தருளுகிறது பெரியோர்களுக்கு முறைமை
 யாகையாலும் விசாரியாமல் விண்ணப்பஞ்செய்தேன, அது வே
 தென்று கேட்டருளுகில்,— நினனைக்கவப்ப தென்னுண்மையெ
 ணின-தேவரீரைக் கூடி யநபவிகிறது அடியேனுடைய வற்ப
 போதாமென்று தேவரீர் திருவுளமபற்றகில,—நின்னதுரேர்மை
 சொன மனத்தினறே-தேவரீருடைய துட்பததை விகாரிக்குமிட
 த்த வாக்கு மனததுக்கு மெட்டப்பட்டதல்லவே, அப்படி யிருக்
 கிற தேவரீருக்குள்ளே யடங்கியிருக்கப்பட்ட வழியேனைத் தேவ
 ரீர்—எழுவுகைதநா துவி னெழுதுணையிர் ண்டும் பெருமுழைக்குர

ம்பையிற் பெய்தகத்தடககி - நரம்பு எலும்பு மூளை தசை தோல்
 இரத்தடி கககிலம எனனப்பட்ட தாதுககளேமும், கண், மூக்கு,
 செவி உபத்தமெனைப்பட்ட வற்பத்துவாரங்க ளேமும், வாய்
 அபாணமெனைப்புட்ட பெரியதுவார மிரணமொகத்தவாரமொ
 ன்பதுமாயிருக்கப்பட்ட சரீரத்திலேயிட் டெள்ளே யொடுக்கிவைத
 து—நீக்கி யெனறனைப் போக்கறநிறுத்தி-எனறனைப் போக்கற
 நிறுத்தி நீக்கி அடியேனாதச சரீரத்தைவிட்டுப் போகாமலுமிந்நு
 த்தியதனை விட்டுப்போமவதரத்த விடுவிப்பதுஞ்செய்து—இச
 சைமுதலிய வெழுப்பிடத்திடும விசசைசாலவும் வியப்பு- அடி
 யேனுக்குண்டாயிருக்கப்பட விசசாஞானககிரியையுமயிரோ
 ரிப்பித்தக காரியப்படுததுகினற விததை மிகவுறகொண்டாட்ட
 மாயிருத்தது—அதுநிறக - இவ்வணந தேவரீர்செய்தருளினகாரிய
 மடியேனாலேயோபுகழ்ப்பட்டிருப்பது அது நிறகட்டிம—வாகு
 மனமும் போகளுததுவுஞ் சொல்லு நினைவுஞ் செய்யுஞ் செயலு
 நல்லவுந் தியவு மெலலாமறிந்தது-அடியேன வாகுகிறு சொல்லுகி
 ருதினலும் மனத்தினல நினைக்கிறதினலுங் காயத்தாற செய்கிற
 தொழிலினலு மூண்டாகப்பட்ட நனமை தீமைகளாயுள்ளபுண்
 ணியபாவங்களெல்லாந் தேவரீர்திருவுளத்தடைத்தருளி—முறை
 யிறழாமற் குறைவு நிறைவினையுக் காலமுந் தேசமு மால்றவரு
 த்து நடுவீசுறருத்தவி னடுவனாகுதியே - அடியேன் செய்துவந்த
 வடைவுக்குத் தவறுவாராம லதற்கேற்றக குறைச்சலற வந்தப் பு
 ண்ணிய்பாவங்களை யறுப்பிக்கத்தக்க காலங்கையுமவையிற்றைப்
 புரிக்கைக கிருப்பிடமான தேசங்கையு மயக்கமறவருத்தது அடி
 யேனையு மந்தக்கனமவகையுங்கூட்டித் தேவரீர் நடுவனாகினற
 புரிப்பிக்கையினாலே தேவரீரை நடுவனென்றதுமுண்டேஆகை
 யாலே—சானரோர்செய்தி மான்றிருப்பினறே - நடுவாயிருக்கப்
 பட்ட பெரியோரக கரியப்புக்கு மலக்க முண்டாகாதே—சாலா
 செயலேமாலாகுவதே-சானரோரல்லாத வறிவீனரா யுள்ளவர்கள்
 செய்க்களே மயக்கமுண்டாவது, அப்படியிருக்க—அத்தவாடும

த்தி யடங்காவினைகளுஞ் சுதத்செய்தனையே-மந்திரங்கள் பதங்கள் வனனங்கள் புவனங்கள் தத்துவங்கள் கலைகளைன்று சொல்லப்பட்ட வாறுவகையாலும் நிரமபி மிஞ்சிககிடக்கிற கனமங்களை யெல்லாந் திணைகளினாலே தேவரீர் சோதனைசெய தடி யேனுக்குச் சுத்திவருதனதுணடே அதுவுண்டென்றருளிச்செய்யில்— ஒத்த கனமத்திடை நீங்கின வெனனை - அடியேனாக இருவினை யொப்பிலே போனதென்ன—உவகமுவினைசுரு மாங்கவையரு ததுவ தாரை-இவ்விடத்தனடான ஆழவினைகள் தேவரீர் செய்யப்பட்ட திணைகளிலே சுதத்செய்தவிட தநநககனமங்களை புசி க்கிறதாராயும், அதனால்—கருமருததுவ கடனதுவினாரும்— தேவரீர் சுதத்செய்தவர்கள் தனனையென்றருளிச்செய்யில் தேவரீர் சுதத்செய்தவழகினால் மீளவுக கனமங்களை நின்று புசிப்பிக் கைக்குக கடனிலையாம, அப்படிப புசிப்பிகுமென நருளிச் செய்யில்—தருமபுரத்தவ பெருமையதனறே-தேவரீர் தருமகந் தாவென நெழுந் தருளியிருக்கிறது பெருமைககததனையென்று விண்ணப்பஞ் செய்யப்படும—கண்ணினுண மணிய-கண்ணுக்கு மணிபோலக காட்டா கவுளவனே—கருத்தினுட் கருத்த-அறிவு க்கறிவாக வுளவனே—வெண்ணெயவேந்த - திருவெண்ணெய் நல்லாருக்குக கததாவாக வுளவனே—மெய்கண்டதேவ - மெய்கண்டநாதனே—இடாப்படு சூரமபையுளிருத்தி தடைப்பதில் லீர் வருடோன்றிடச சொல்லே - துகததுககேதுவாயுள்ள சரீர் த்துக்குள்ளே யடியேனை யிருத்திவைத்து அடியேனுக்குண்டான கனமங்களை துய்ப்பதாகப் போகாதவந்த வறுககிரகததை யடியேனுக்கு விளவகவருளிச்செய்தருள் (க-து) தேவரீராக கலக் திருக்கிறதென் னுணமையானால் தேவரீருடைய துட்பமாணவா க்குக்கெட்டாதென்று சொல்லவேண்டிவ தில்லையாம், ஏனெனின சிவனு மான்மாவு மெககாலமு மிடைவிடாம விருக்கையிலேயு மான்மா மலத்திலே பற்றினபடியினாலே சிவனிடத்திலே கூடி கி ழ்ளும் பற்றில்லை யாகையா லச்சிவன் பெத்தததிலு மொத்திருய்

பொன்பதாம். உ-ம. போற்றிப் பஃ றொடையில். “உன்ஊமென்று நீகவர் தொளித்திருநது தோனறநின்ற, களையின்று காட்டுவக ழலபோற்றி” எ-து. கண்டுகொளக. (து-ம.) எழுவுகைததாதுக் களிஞ்ஞம நவததுவாரககளினுலு மிகதச சரீரத்திலே பொருந் தவைதது ஜநநமரணமும் படுத்தி யடியேனுக் குண்டாயிருக்கப் பட்ட விசசாஞானககிரியைகளையும் பிரோரிப்பித்தது நடப்பித்ததுங் கொண்டாட்டமாயிருந்ததென்று சொல்லுவானெனனனிஸிவ ணைப்பொருத்தியுஞ் சரீரபெந்தத்திலே வைப்பானே நென்பது கருத்தது. அது மலசமபந்தமாகையாலே மலககுருடனுக்கு மலநீ ககவேண்டி. மாயையாகிய கோல் கொடுத்ததென வறிக. பி-ம. போற்றிப் பஃ றொடையில. “கட்புலனாகாணாதவ கைக்கொடு தத கோலேபோற, பொறபுடையமாயைப் புணரப்பினகண” எ-து. கண்டுகொளக மனவாக்குக் காயங்களினுலே யாசசிக்கப் பட்ட புண்ணியபாவகளைத் தேவரீர் திருவுள்ளத்தடைத்தருளி க்கணமங்களை நடுவனாக நின்று புசிப்பிக்கையினுலே நடுவனென்று சொல்லப்பட்டிருக்கவும பெரியோர்களியலபுககு மயக்கமு முண்டாகாதே ஆறத்ததுவாவுஞ் சதநிபண்ணினதுண்டே * கனமசம த்துவத்திலே போன தென்னவெனில், கனமசமத்ததுவமவந்தவி டத்துச் சதநிபாதமுண்டாயதினாலே கதநா வாசாரியமுாதந மாகத திருமேனிகொண்டுவநது தீக்ஷாககிரமங்களினுலே யதது வுச்சதநிபண்ணி மலத்ததைப்போககி யிரகஷிப்பன். பி-ம். சித்தி வாரிம். “அநாதிமுத்தனாயப் பரணயசலனாயெல்லா வதிவுதொழி லதாககிரகமுடையவானகனம, துணுதிகமற றொத்தவிடத்தேசத் திநிபாத துழைவித்தமலககளெல்லா துங்ககோககி, மனநிகரணங் களெல்லாமடக்கித் தனனை வழிபடுகல்லறிவருளிமாக்கருணைக்கை கலா, வினாதுபிறப்பினினின்று மெடுத்தமாறா வின்பமுத்திக்கே

* கனமசமத்ததுவமாவது புண்ணியபாவக விரண்டிலேயு முவர்ப்புவந்தது.

வைப்பினெங்கண் முத்தியிதுவே” எ-ம. போற்றிப்பொழுதெடையிலு
 யில் “நாமவினை, யெல்லையிரண்டு மிடையொப்பிற-பல்பிறவி,
 யததமதிலனறே வனவெனறுபாரததிருநது, சததிபதிக்குக தரம்
 போற்றி - முததிதரு, நனனெறிவிஞானகலா நாமமலமொனறி
 னையு, மநிலையே யுணணின மறுததருளிப-பினனன்பு, மேவாவி
 ளவரும பிரீனயாகலருகருத, தேவாய மல்கனமக தீரததருளிப்-
 புவலயந, தனனின்றுநீககாசகலாககவாபோல,முணனின்றுமும்
 மலகதீரததாட் கொள்கை.” எ-ம. கண்டுகொள்க. இப்படிசசுத்
 திபணணி யிருகருமிடததும் பிராரததமாகிய வினை புசிககவந்த
 தாரா ? சுததிபணணின ஆனமாக்களை, அதெப்படியெனனிஸ்
 சஞ்சித மாசாரியா ஞானதிருஷ்டியினாலு மாகாமியமாசாரியாவை
 த்தருானததினாலும பிராரததமசீரததோடேயுமநீருமும் பி-ம்.
 கிவபபிரகாசததில், ‘ தீவருறமாயை சேராவகைவினை திரிவிதத்
 தால் நீங்கிட’ எ.ம. திருவாதவூரருக்கு அநுககிரகம்பணணினதி
 ல, “விரிந்த சஞ்சிதவினைக எனபுனம விழிககவெந்தது விருமபு
 மிப்பிறப்பிற புரிந்தவலவினை யுடலுடனகலும புருகிசேரருள் வ
 ருவினைபோகரு” எ-ம. திருவருட்பயனில, எனறவினையுடலோ
 டேருமிடை யேறவினை தோன்றி லருளேசும், எ-ம். சித்தியா
 ரில், “அருமபருவ மடைதலுமே யாசானுகித, தோன்றிநுகராதவ
 கை முற்செயகனமத துகளறுததந கததுவாதொடககறவே சோ
 தீத, தேன்றவுடற கனமகநுபவத்திலைறுததினகினிச்செய்கன்ற
 மூலமலஞானததாலிடிபபன், எ-ம சொன்னது கண்டுகொள்க,
 ஆகைகவாலே யாசாரியா கடாசுத்தினாலே மோசுத்தையடைந்
 தாலும் பிராரததம் புசிகருமன்வும சீர நிறகுமென்றது, ஆனால்
 ஞானவான்கள புசிககிறது பிராரததமுமாயவாகன் தேகரும்பிசா
 ரதததேகமானு லவாகளை யர்ச்சனைபணணினதிலேயு நிவேதித்
 ததிலேயு மானமாகள கதியடைவாககளைன்றுசொல்லவேண்
 டிவதில்லையெனனில் அவாகள போகரு சிவனே யேற்றுக்கொள்
 ளுரையினாலே சிவபோகமாசசுது, மாயாபதாரததஞ் சிவபோக

மாமோ வென்மாயா பதாாததல் சுத்திபட்டு மஃகிரமயமாய்மஃகி
 ரமு ஞான திருஷ்டியினாலே பாககப்பட்டு ஆனமாவைசசிவனு
 டலாகககொண்டு புகுகையினாலே சிவபோகமாசசது. பி-ம, உ
 ண்மைநெறி வினககததில, "பாதகககளசெய்திடினுங்கொலைகன
 ஈகந்நப்பயினரிடினு நெறிபலலா நெறிபயிறறிவரினுஞ், சாகி
 நெறிதபபிடினுத் தவறுகள்செய்திடினுத் தன்ககெனவோ செய
 வறறத் தானதுவாயிறிசி, ஞானிவனு-லயிரா யுண்டுறககி நட
 க்து நாஞுபோகககளைபுந தாஞகசசெயது, பேதமற நினறிவீண
 த்தாஞககிவிடுவன பெருகுசிவபோகமென்ப பேசநெறியிதுவே.
 எ-து.கண்டுக்கொளக, அவாகளதிருமேனிபிராரதததேகமலவெ
 ண்றதுககுத்திருஷ்டாரதம,கிருஞானசமமநதழாத்கிடாஞும்பெ
 ற்ற கலிபாணத்தகருவறத ஞாதாககள திருமேனியடவகலுபஞா
 ணத்திலே பொருதுகையினலும் அபபாசவாமிகள திருமேனி
 சாவானமாககளுக்காண ஞானபபிழமபாகிய மகாலிங்கத்திலே
 யடைதலினாலும் பட்டணத்தபபினை ஞானமாகிய விங்கமாய
 முனைககையினாலேயும் திருவாதலூரா சாவானமாககளுக்காணத
 திருஞாசகத்தககு உணமைப்பொருளைக்கேடகப பொருளிதுவெ
 ணற ஞாஞகாசத்திலே பொருநினைபடியினாலேயும் பிராரதததே
 கமாகிய மாயாதேகத்தககும ஞானத்தககுஞ் சமபநதமிலலாதப
 டியினாலே அவாகள திருமேனியும்ஞானமெனறேகண்டுக்கொளக.

சர்வானமாக்களுஞ் தேவரீருக்கடிமைமாக விருககையிலேயு,
 ஞு சிலர்க்குத் திருவருளகடாஞிததும் சிலாக்குக் கடாஞியாமலு
 யிருப்பானேனெனறகேடகும் வினாமே லருளிச்செய்கிறீது.

சொற்றொழுமபு கொள்ளகீ ஞுதததுவு நிற்செயலகண்
 மற்றவர்க ணின்னோககின் மாய்நதவுபாக்-குறறக
 கொளுத்தியாங் கைய வுயாவெண்ணெய் நலலுயாக்
 ஞுரித்தமதுக கொன்றையெங் கோ.

வி-ம் செந்நெருமுமபுகொள்ளீ குழந்ததுவும்-சர்வானமா
 க்களாக தேவீருக்கடிமைமாக விருக்கவுளு சிலா தேவீரீதிருவரு
 னைப பெறத்தக்கதான வடிமைத்திறங்கள் செயதுவரு முபாயங்
 கொடுத்தருளியை,—நிறசெயலகண மறறவாகள - மறறுள்ளபெ
 ததான மாக்களையுந் தேவீரீ சேடடைப்படுததுகையினலே செய
 ர்பட்டுவருகிறவாகள இவ்வனமிரணடுவகையிலுள்ள ஆனமாகக
 ளுந் தேவீரீராலே செயற்பட்டு வருமிடத்தும்,—நின் னேககின்
 மாயநதவ்யாககுறறறகு - தேவீரீ திருக்கணசாததினிலே செயல
 றுகைவந்த வானமாககளிடத்திலே யதுககிரகஞ்செயது பிரகாசி
 ததுநின்றும்,—ஒளித்தியாகரு-மற்றுள்ளபெத்தரிடத்திலே கூடிநி
 ரகுமிடத்த மறைத்தநின்றும். இவ்வனம் வருகிறமுறைமையை
 ளுய - அடியேனுகுச சுவாமியாயுள்ளவனே,—உயாவெண்ணெய்
 நல்லூராக குளித்தமதுக கொன்றையெங்கோ - சிறப்பினு லுயாக
 திருக்கப்பட்ட திருவெண்ணெயநல்லூரிலே மதுக்களினல முழு
 கப்பட்ட கொன்றைமாலையைச்சாததி யெழுந்தருளியிருக்கப்பட்
 ட காந்தவாயுள்ளவனே,—சொல - அடியேனவிண்ணப்பஞ்செ
 யத காரியமிரணடையு மருளிச்செய்தருள் (க-து) சிவன கத்தா
 வென்கிறதும் ஆனமாகக ளடிமையென்கிறதும் பொது இனிச
 சிறப்பாவது கத்தாவை யாண்டவெனென்றிறது இரண்டறறவண
 பினலே வழிபடுகின்ற ஞானவானகளுக்குத் தயிரினெய்போற்
 ளேனரியிருப்பன ஆண்டவனடிமையென்றறியாத பெத்தான
 மாககளிடத்திலே பாலினெய்போலத் தோனராதுநிற்பன.உம்,
 சிவஞானபோத்ததில் “தன்னுணரு நேசத்தாதம்பானிகமுநத்தி
 நெய்போற பாசத்தாாக கினராமபதி” எ - ம. திருவாசகத்தில்,
 “அரசேபொன்னம்பலத்தாடும” எனலும் செய்யுளில் “பிறை
 சோ பாலினெய்போலப் பேசாதிருநதா லேசாரோ” எ-ம. தே
 வாரம், ‘விரகிற்றீயினன பால்றபடுநெய்போல, மறைய நின்ற
 ளன மாமணிச சோதியான, எ-ம, வருமேதுக்களைகண்டுக்கொள்க,

இவ்வரு முயிரகருயிராய் நின்று காரியப்படுத்திற்ற சிவன்
 பெத்தத்தில மறைத்துநின்று காரியப்படுத்திற்ற முறைமையு மு
 தகியிற் பிரகாசித்ததான மேலிடநின்று பரிசுமுறைமையு
 மேலுள்ளிசெய்கின்றது

கோலங்கொண்ட வாறுணர்ந்தே
 ஞாலங்காவல னியரெனைகொள் இய
 பொய்யையெய்யெனப் புகன்றுவையத்
 தோடாப்பூடகை நாடிநாட
 வென்னுடகரந்தென பின்வந்தருளி
 யென்னையுந்தனையு மறிவினறியறறு
 மென்னதியானெனு மகநதையுங்
 டியாவரியாவையு மியாங்கணுஞ்சென்று
 புகழுழிப்புகருப் பெயாததுழிப்பெயாது
 மிககபோகம விதியாலவிளைத்திட
 டெறப்பணியாள யெனைப்பிரியாதே
 யோடிமீள்கென வாடலபாத்திட
 டென்வழிநின்றன னெனதையனவே
 வருணமிகவுடைமையி னருட்டுறைவந்து
 பொருணமிகவருடலும் பொய்ப்பகையாதலுங்
 கைகண்டு கொள்ளெனக கடலுலகறிய
 மெய்கண்டதேவனைப் பெயாவிடீஇத
 தன்னுடகரந்து தானமுனனாகித்
 தன்னதுந்தானுமா யெனையினறுககித்
 தன்னையுமெனையுந தந்ததுதனது
 செயயாடையுமெ னதுசெயலின்மையு

பெருமனநாடடி யெய்த

லமமா வெனககே யதிசயநதருமே

வி-ம. தோலங்கொடைவாழ்ணராதே ஞாலங்காலணி யா
 நெனக கொளீது-துக்கத்துக கேதுவாயிருக்கப்பட்ட சரீரத்தை
 யெடுத்தோமே யெனகிறதை விசாரியாமல பூமிகுராசாவாயிருக்க
 கிறவ ஞாமலலோவென்று கருகிக்கொண்டு —பொய்யையெய்யெ
 பையுள்ளது-அசத்தியாமாயிருக்கப்பட்ட தேகாகிபிரபஞ்சத்தை
 சங்கியென்று சொல்லிக்கொண்டு,—வையத்தோடாப பூடைக
 நாடிநாடா பென்னூடகரந்து-பிரபஞ்ச வியாதகி பண்ணுகிறதே
 மேற்கொள்கவிரூபத்தைச செய்து நமக்கொருக்கத்தாவுண்டென
 றுவிசாரியாதபடி பெனகளுளே மறைந்தகின்ற —என்பின் வந்
 தருளி - நானசெய்யுநு செயலுக்கெல்லா மொத்தொழுக்கின்றது,
 —என்னையுந்தரு லையு மறிவின லியற்று மென்னகியாதெனு மக்க
 தையுங்கண்டு நாமோரடிமையென்றுக தானொருநாயென்னு ம
 றியாமற் செய்கிற யானெனதென்று மகநடை யுங்கண்டு —யாவரி
 யாவையு மியாவகனுஞ்சென்று உயாதினை யஃறிணையாகியயோ
 னிபேதங்களினும் பூமிபந்தர சாசகமெனகிற வுலகங்களினுமெ
 னனே டொக்கச்சென்று,—புகழுழிப்புரு-நானசீன்று ஜனிக்கி
 றவிடங்களிலேதானு மொக்கப்படுதது,—பெயாத்தழிப்பெயாத்
 தி-நான விட்டுப்போரு விடத்தது தானுமொக்கப்போதது,—மிக
 கபோகம விதியாலவிளைத்த - வெருவிதபோகங்கையு மெனக்
 ளுள்ள முறைமையினபடியேயுண்டாககி —இங்கெறபணியாளாய
 இவவிடத்தென ணையூட்டி யுற்குகிறகிற பண்ணையாளுமாய,—எ
 ணைப்பிரியாதே-எனனைவிட்டு நீங்குவதுஞ செய்யாமல,—ஒடிமீ
 ளகெனவாடல பாரதகிட டெனழிநிறநன நெகதையனனே-
 நான சகமரணப்படடுப் போகருவரவுசெய்கிற நாடகத்தையும்
 பாரததுக தனமுதன்மையுமவிட டென்கைத்திலேகின்ற நெம்
 முடைய கூவாமியாயுள்ளன. இஃதாசாரியம். இந்நதநிலைபெருதம்

மேல்முததி. அருண்மிகவுடைமையின - தனக்குக்கிருபையிடுத
 திருக்கையினாலே — அருட்டுறைவந்த - திருவெண்ணெயநல்லூ
 ராகிய திருப்படைவீட்டிலே திருவவதாரஞ் செயதருளி, — பொ
 ருண்மிகவருடலும் சிவாதுபவமாகிய பொருளானது மீருதியாக
 நின்று அதுககிரகிககிறதையும், — பொயப்பகையாதலும் - அநத
 ப்பொருள் பிரபஞ்சமாகிய பொயடைக்கடிந்த தீரககிறவழகைய
 யுங், — கைகண்டு கொள்ளென பிரத்தியக்ஷமாக்க்கண்டு கொள்ள
 னக காட்டியருளி, — கடலுலகறிய மெய்கண்டதேவனைப பெ
 யாவிரீஇ - சமுத்திரஞ்சூழந்த வையகத்தா ரறியுதககத்தாக மெ
 யகண்டநாதனைகிற திருநாமத்தினையும் பரப்பியருளி, — தன
 னுட்காரது தானமுனாகி - தன்னுடைய பேரறிவினுள்ளேயெ
 னனுடைய சிறற்றிவை யடக்கிக்கொண்டுதன்செயலேமேலீடாக
 — தன்னதுதானுமா யெனணையினராககி தன்னுடையவருந்ந தா
 னுமா யெனணையு மெனனுடைய ஞானத்தோற்றததையு மடக்கி
 தனணையு மெனணையுநதது தானொருமுதலுண்டென்கிறதுங்கெ
 டாமல் யானொரு முதலுண்டென்கிறதுங் கெடாமலென்கருப்புவ
 ப்படவறிவித்தது, — தனது செயயாமையுமெனது செயலினமையும்
 தான சாவமுங் காரியப்படுத்தி நிறகுமிடத்தந் தானொன்றிலுஞ்ச
 ட்டியறியாமற் றேயவறநிறகிற முறைமையினையு நானசாவமுஞ்
 செயது நிறகுமிடத்து மெனனாலொன்று முடியாதென்கிற செய
 லறதுமையும், — எமமான காட்டியெய்தல-எமமுடைய சுவாமியா
 யிருக்கிறவ னென்கருத் தரிசனப்பட்டுநிறை முறைமையைப்பா
 ர்த்தவிடத்து, — அமமா வெனக்கேயத்சயந் சருமே-மிகவுங் கொ
 ண்டாடப்பட்டு என்கருத்தானே யாச்சரியததையு தாரநிற்கும். (1)

இங்ஙனம் பாசக்ஷபம்பண்ணின வாச்சரியததை மேலருளிச
 செய்கின்றது.

தருமாதருமத் தலைநின்றூழ்வேனைக்

சுருமாகடல்விடமுண் கண்டப-பெருமான

திருவெண்ணெயநல்லூராசு சுவேதவனத்தா

னுருவென்னவந்தெடுத்தா னுறறு

வி. ம. தருமாதருமத தலைநின்றமுழவேணை - தன்மமாகியபசு
புண்ணியததையு மதன்மமாகிய பாவததையுஞ்செய்து துக்கசாக
ரத்திலே கிடந்தமுதற்கிற வெண்ணை, - கருமாகடவ விடமுனக
ண்டபபெருமான - கருமைபொருந்தின் மகத்தானசமுத்திரத்தி
லே யுண்டாகப்பட்ட நஞ்சினையமுதுசெய்தககப்பட்ட கண்ட
ததினையுடைய கத்தாவாயுளவனே, திருவெண்ணெயநல்லூராசு
சுவேதவனத்தான் - திருவெண்ணெயநல்லூராகிய திருப்படைவீ
ட்டிலே யெழுந்தருளியிருக்கப்பட்ட சுவேதவனப பெருமானென்
னும யினனையதிருநாமததையுடையவன, உருவெண்ண வந்தெத்
தாலுறறு - சார்தொந்தனைப்பட்டு நிறகிற வெண்ணைப்போலே யு
ருப்பட்டுவந்து நான சநககுழியிலமுந்தாமலெடுத்தத்தனது திரு
வடியிலே கூட்டிக்கொண்டருளினான். (கக)

கத்தா விவகன மாசாரியமுாதகியாக, திருமேனிகொண
டெழுந்தருளிப் பாசசசேதனமபணிக தனது காருணணியமாகி
யவுண்மைஞானத்தைக் கடைக்கீத்த முறைமையை வியந்துரை
யாகப் புத்தமுறைமை மேலருளிச்செய்கின்றது,

உற்றவாபெற்றவ ரற்றவாமுறறு

மற்றவாகற்றவ னல்லவாககலவ

னந்தமாதிரி யிலவனவந்த

குரக்குமனததுக கொடியேனபாக்கும்

பாபபைக்குவித்து நிறுத்திப்பிடித்திட்ட

முருளவெளியாகு மருளிணையறுத்து

வந்துபுகுதலுஞ் சென்றுநீங்கலு

மினறியொன்றாய் நின்றவநிலையி

லொன்றாகாமு லிரண்டாகாம

லொன்றுமிரண்டு மின்ருகாமற
 றனனதுபெருமை தாசகாரூயினு
 மென்னதுபெருமை செயலாமெய்தித்
 தனனையெனக்குத் தருவதையன்றியு
 மென்னையுமெனக்கே தருதுதனனது
 போராந்தப பெருங்கடலதனு
 ளாராவினப மளிதுததீரா
 வுள்ளுபுறமபு மொழிவினறினீற
 வள்ளனமைகாடடி மலாடியருளிப
 மன்னெனக்கோன வாரபுனறபெண்ணை
 வெண்ணெயக்காவலன மெய்கண்டதேவ
 னண்ணலருளா லயத்தனண்ணிய
 மலமுத லாயினமாயக்கு
 முலசவுரிக்கெல லாமொருசண்ணை

வி-ம உறறாபெறறவ ரறறாமுறறு ரறறாக்கறறவன்
 தனதுறவின முறையரா யுள்ளவாகள் மாதாபிதாக்கள் தனக்கு
 வேறறுமையறிருக்கப்பட்ட ஸீ மறறுமுண்டான தனதான்னிய
 க்கைத்திரங்குள முதலாயுள்ள சாவவுபாதிமாயிருக்கப்பட்டதேகா
 திபிரபஞ்சததை நீங்கினவாசன்க கிண்டறறுப பிறிவறநிறகயப
 டடவன, அலலவாக்கலலவன - அபபடிச சாவவுபாதிக்கையுமநீங்
 காதவாசன்கு வேறையிறகப்பட்டவன, அநதமாகியிலலவன் -
 தனக்குமுடிவுமுதலுமில்லாதவன்; வந்து ஆசாரியமுாததமாகத்தி
 ருமேனிக்கொண்டெழுந்தருளிவந்து - குரககுமனத்துக கொடியே
 னபரககும பரப்பைக்குவித்து - குரககுப்போதமபோல வொன
 றிலுந் தரிப்பிலலாமலெழுந்தது புத்தியாக்கதிரிகிற பாவியாயிருக்
 கிறவெண்ணைப் பிரபஞ்சபரப்பில் திரிகிறவியாததியை யொடுக
 குவித்து, கிறத்திப்பிடி ததிடீ டிருள்வெளி யாகுமருளிணையறுத்து

ஐந்து திருவடி ஞானத்திலே நிறுத்திப் பழைய பிரபஞ்சவாதனை யிலே போகாமற் பிடித்துக் கொண்டு சேவலசகலமென்கிற மயக்கத்தை யுட்க்கி, வந்து புதுதலுள்ள சென்று நீங்கலுமின்றி தானவந்தென்னுள்ளத்திற புதுதுகிறதும் காணச் செய்து தன்னோடே கூடி யெனக் குண்டான்பாசங்களை நீக்குகிறது மில்லாமல் ஒன்றாய் நின்றவகிலையில - அநாதியே தானு நானு வீங்காமல் நின்ற நிலையிலே, ஒன்றாகாம விரண்டாகாமல் - தானுநானு மொன்றுபடுவது ஒரு செயலாம விரண்டிபடுவது ஒரு செயலாமல், * ஒன்றுயிரண்டு மின்றிகாமல் தானுமயானும் ஒன்றுபட்டு நிற்கிறதும் தெறுவானும் பேதமாயிரண்டிபட்டு நிற்கிறது மில்லாமல் தனனதுபெருமை தாக்கரா னாயினுமெனனது பெருமை யெல்லாமெய்தி - தன்குண்டான சாவளமும பஞ்சநிருத்தியமுமெனக் குண்டாக்கினுனிலையாயினுமெனக் குண்டாயிருக்கப்பட்ட விசய ஞானக்கிரியைகளையும் வி யாத்விவியாபகங்களாகிய பெருமையு மீவைகலெல்லாக தன்னுடைய பூரணத்திலே யடக்கிக்கொண்டு, தன்னையெனக் குத்தருவதையன்றியு மெனையு மெனக்கேதந்தது - தானுடைய வாநந்த சொரூபத்தை யெனக் குக்க கடைக்கித்ததும் அயேயந்தபேரின யத்தோடு கூடி யதுபவித்திருக்கிற வானம்போதமாகிய சிறற்றிவுகெடாமற் கெட்டுகிற முறையையுமெனக் குக்க கடைக்கித்தருளி - தன்னதுபேரானந்தப் பெருங்கடலதனு ளாராவினபமளித்து தன்னுடைய பரிபூரணமாகிய வாநந்தவெள்ளமான பெரிய வருட்சமுத்திரத்திலே விளையப்படடிருப்பதாய் பொருகாலத்தினுமுங் ட்டாத வினபத்தை யெனக் குக்க கடைக்கித்தருளி, - தீராவுள்ளம் புறம்புமொழி வின்றி நின்ற வள்ளன்மைகாட்டி ஒருகாலத்தினும் விடப்படாம லகம்புறமெங்கும் பூரணமாய் நின்ற னவரதமு மறி

* ஒன்றாகாமலிரண்டாகாமல் லொன்றுயிரண்டுமின்றிகாமல் என்பதற்கு, பேதமும் பேதமும் பேதாபேதமுமாகாமல் என்று பொருளுரைப்பினுமாம்.

விததுநிறகிற வளப்பாட்டையுக் தரிசிப்பிதது,— மலரடிமருளிய
மனன-தாமரைமலர்போன்ற ஸ்ரீபாதத்தைக் கடைசூழித்தருளின
தர்பிரானே,—எவகோன-எமகருக கததாவா யுளவன,—வார
புனற்பெண்ணை வெண்ணெய்ககாவலன - மென்மேலும் வருகி
றபுனலினுலே பெருகப்பட்ட பெண்ணையாறறையுடைய திரு
வெண்ணெயநல்லூருக்குக் கததாவா யிருக்கப்பட்டவன்,—மெய்
கண்டதேவன-மெய்கண்டதேவனெனகிற திருநாமத்தினை யுடை
யவன்,—அண்ணல - எனகருச சுவாமியா யிருக்கிறவன்,—அரு
ளால்யத்தன் - தனதருளே கோயிலாக வெழுந்தருளி யிருக்கப்ப
ட்டவன் —நண்ணிய - எனனைவநது பொருந்திய,—மலமுதலா
யினமாய்க்கு முலகவுயிரககெல்லா மொருகண்ணே-ஆணவமலமு
தலாயுள்ள மலங்களைமெல்லாரு சேதனர்பண்ணினவன் சாவ
லோடுகள்ளினுமுள்ள வானமாககருககெல்லா மோற்றிவாகதின
றதுக்கிரகஞ்செய தருளுகிறவன்(று-ம.) அறறவாகசுற்றவன்-எரு
தேகாகிப்பிப்பஞ்சங்களை நீக்கப்பட்ட தபோதனாகருக கததாவிர
ண்டற்று நிற்பெனென்று பொருளகூறியதற்கு. பி-ம தேவாரம
‘ உலகினிலியறகையெழுதித்திட, டறறவரகததுசசிவனுறைகி
ன்றவாலவாயவதுமிதுவே.’ எ-ம தேகாறியெனறது உடமபு
முதலானவற்றைநீங்கவே தவமாமென்பது கருததாகையாலென
வறிக இதற்கு பி-ம. திருவாசகம், “பாவியேறகுமுண்டாககொல்
பரமாரூபபழங்கடலசோந, தாவியாககையானெனதெனயா’து
மின்றியறதலே.” எ-ம திருவள்ளுவப்பயன். மறறந தொடாப்
பாடுவனகொல் பிறப்பறகக லுறறாகருடமபுமிகை, எ-ம, கண்
டுகொள்க, அநதமாதியிலலவன். எ-ரு முடிவுமுதலுமிலலாதவ
னென்று பொருள்கூறியதேதெனனில சிவனரோற்றமு மீறுமில்
லாதவனாகையாலே யப்படிசசொன்னதென வறிக, இதற்கு, பி-ம
திருவெம்பாவையில “ஆறியுமநதமுமிலலா றுமபெருஞ்சோதி
யை.” என்பதுகண்டுகொள்க. இனிவநது எ-ரு, ஆசாரிய விக்
கீர்கமாக வெழுந்தருளியென்று பொருள்கூறியதற்கு பி-ம திரு

வெம்பாவையில் "இங்கூறம்மில்லுங்கடோ"றுமெழுந்தருளிச் செவ
 கமலப்பொறபாதநதாதருளுஞ்சேவகனை,, எ-து கண்கொள்க
 குரககுமனததுகொடியேன பரககுமபரப்பைக் குவித்து எ-கு
 பிரபஞ்சவியாததியையொடுக்குவிதது என்று பொருள்கூறியத
 றகு. பி-ம. சிவஞானபோதத்தில்"சிறைவிட, டலைகடலிறசென
 றடங்குமாறுபோனமீளா, தலைவிலரணபாதததையுறற எ-து.
 கண்கொள்க, இருள்வெளியாகு மருளிணையுதது"எ-கு. கேவ
 லசகல் மிரண்டிணையுநீங்கியெனறுபொருள்கூறியதேதெனனிள்
 கேவலத்திலாணவததால் மறைப்பணடுகிடகையா விருளெனற
 தெனவறிக சகலத்திறகலையாதி தததுாங்கனோடுங்குடி ஜீவிக
 கையா லொளியெனற தெனவறிக இதற்கு பி-ம. சிவப்பிரகா
 சத்தில்"புகலுமல மொழிததற்கு எனனுஞ்செயுளீல இகவிரு
 மிவையுணரி விருள்வெளியாக தனமையெய்தும எ-து. கண்க
 கொள்க, இனிவந்து புகுதலுஞ்சென்று நீங்கலுமின்றி யொன்ற
 ய்ரினற வநகிலைய. எ கு சிவஞானமாவை வந்து கூடவுமிலலை,
 ஆனமாசென்று சிவனைக கூடவுமிலலையென்று பொருள்கூறியத
 ற்கு பி-ம போற்றிப்பஃறொடையில உள்ளமெனறுநீங்காதொ
 ளிதகிருந்து தோன்றினற,களா மின்றுகாடடுங் சமுலபோற்றி,
 எ து கண்கொள்க. ஒன்றாகாம விரண்டாகாம லொன்ற மிர
 ணடுமின்றாகாமல் எ-கு. ஆனமாவுஞ் சிவனுமிரண்டுமுதலா யிரு
 க்குமிடத்து ஒன்றுபட்டு நிலலாதென்று மிரண்டுபடடுநில்லாதெ
 ன்று மொன்றுமிரண்டுமில்லாம விராதென்றம பொருள்கூறியத
 றகு. பி-ம சிவப்பிரகாசத்தில் உடலுயாககணணருக்ககநிவொ
 ளிபோற்பிரிவுருமததுவிதமாகும் எ ம திருக்காளத்தியநதாதியில்
 உரையும்பொருளுமுயிருமுடலும் விராயுமலருமபோலவிமயிச-
 சிதைவிறிச செனறவாறெங்கவன் திருக்கயிலெ மெம்பெருமா,
 னினறவாறெங்குநிறைந்து,, உ-ம. கண்கொள்க. இனிதனை
 துபெருமைத தாககாயினும், எ-கு. தனக்குண்டாகிய சாவஞ்

குததும் பஞ்சகிருத்தியமு மெனக்குண்டாத்திண றில்லையாய்
 னுமென்று பொருள்கூறியதேதென்னில ஆனமா முததியைப்பெ
 ற்றவிடததகு சிவனுக்குண்டான தனமை யுண்டாகாதெபது
 கருத்து இதற்கு பி-ம, சிவப்பிரகாசத்தில இனறுநோகருறை
 நடகருமியல்பிலோரகிணையவாய்ந்தது, நின்றதோரலகைநோந்தா
 னீ கழுவதெனதுபோலுள்ளத தொன்றிடவுணாவு தம்பாலுள்ளது
 நிகழத்தும்சன, நனடுழிண்டத்துமேனிதகை கெனககொண்டு
 தானே எ-ம சித்தியாரில்''உயிர்தானுஞ்சிவானுபவமொன்றினுக
 குமுரித்தே, எ-ம, சங்கற்பநிராகரணத்தில''நாழிகொள்ளாதாழி
 யினில புனலதனறகருத்து முதலுளதாகவேண்டும, எ-ம, கண்டு
 கொள்க, எனனதுபெருமையெல்லாமெய்தி எ-கு ஆனமாவுகரு
 ள்ள விசசாநூனககிரியைகளையும் வியாதகிவியாபகவகையுஞ்சிவ
 னுள்ளே யடக்கிகொள்ளுலனென்று பொருள்கூறியதற்கு பி-ம்,
 சித்தியாரில் ''விருபாபிப்பொன்னினைகருளிகையொளிப்பதுபோ
 ல்டககி எ-து, கண்டுகொள்க- இனிதனையெனகருகதருவதை
 யன்றியும் எ-கு, பி-ம சித்தியாரில் ''இந்தனத்தினெரிபாலிரெய்
 எனனுஞ்செய்யுளிலே,''தானுகித்தனனுருவப்பரப்பையெலலாந
 கொடுபுருந்துபதிப்பனிவனபாலே'' எ-ம திருவாசகத்தில,''தந்த
 தான நனைககொண்ட தென்றனைச்சங்கரா வாரகோலேசது
 ர்த்த ரகதமொன்றிலலா வாரநதம்பெற்றேன யாதுநீபெற்றதொ
 னறென்பால், எ-ம், கண்டுகொள்க எனையு மெனக்குத தநது,
 எ-கு, அந்தச சிவானுபவத்தை யறுபவிககினறசிறற்றிவுவகெடா
 மலென்றுபொருட் கூறியதேதென்னில சிறற்றிவுகெட்டாலதுப
 விப்பாரில்லாதாகையா லப்படிச்சொனதைதெனவறிக முததியி
 லான்மா நின்றனுபவிககுமென்பதற்கு பி-ம், உணமை விளகசத்
 தில் முததிதனிஸ்முனறுமுதலுமொழியக கேள், என்ற பாடும்,
 சித்தியாரில் உயிர்தானுஞ் சிவானுபவ மொன்றினுககு முரித்தே,
 எ-ம் சொன்னதிப் பொருள் பற்றியெனவறிக, தனனது பேரா
 நீர்தப பெருவகடலதனுளாராவினபமளித்து, எ-கு, அருட்சமு

ததிரத்திலே வினைப்பட்ட விஸ்பதையெனகருககடாசுத்திதெ
 னறு பொருளகூறியதற்கு வி-ம. சித்தியாரில் சித்தாரத்ததே சிவ
 னைன திருக்கடைக்கண சோததிச்சநமொன்றிலே சிவனமுத்
 தராக வைத்தாண்டமலவகமுவி ஞானவாரிமததாரநதமபொழி
 ரது எ-து. கண்டுகொளக தீராவுள்ளும் புறமபு மொழிவினறி
 ரினற வள்ளனமைகாடடி. எ-கு. ஒருகாலத்தினும் விடப்படா
 மல் சிவனுள்ளும் புறமபுமாயங்கறைநது நிற்பனென்றுபொருளகூ
 றியதற்கு. பி - ம. திருவாசகத்தில உம்பாகட்காசெயொழிவற
 ரிறைந்தயோகமே. எ-து. கண்டுகொளக மலரடியருளிய மன்
 னெனவகோன. எ - கு. தாமமைலாபோன்ற ஸ்ரீபாதத்தைக்
 கடாசுத்திதருளினவனென்று பொருளகூறியதற்கு பி-ம. திருவெ
 மபாவையில. செவகமலபொறபாதந தந்தருளு^ச சேவகனை.
 எ-து. கண்டுகொளக, அருளாலயத்தன எ - கு. அருளகோயிலாக
 வெழூந்தருளியிருக்கப்பட்டவனென்று பொருளகூறியதேதென்
 னில சிவன தனதருளாகிய சத்தியுடம்பாக வெழூந்தருளியிருக்
 கையாலெனவறிக. இதற்கு. பி-ம. சிவபிரகாசத்தில நீப்பாசத்
 திரிகழிச்சாஞானநிறைநிரியைத தரவதனைநிமலனமேவி காடரிய
 கருணைதிருவுருவமாகி எ - ம. சித்தியாரில், காயமோமாயையன
 றகாணபதுசத்திதனனால். எ-ம. திருவாசகத்தில உடையாண்டிவு
 நீயிருத்தி எ-ம. வருமேதுக்கனைக கண்டுகொளக. இனிமலமுதலா
 யினமாயகரும எ-கு. ஆணவமலமுதலாயினவெல்லாவறறையுஞ்
 சேதனம்பண்ணினவனென்று பொருளகூறியதற்கு, பி ம. போற்
 றிப்பட்டு^ச ஞடையில. முன்னின்று முமமலநதீரத்தாட்கொள்கை
 எ-ம. தத்துவவிளக்கத்தில் கீத்திருகாழி மனகடடிமெபாசககண
 மூனறவைதாம, புத்திருமாணவம்போகஞ்செய்தகன்மமுமாயை
 யுமா, முதியதுதானென்று முன்பினிலவநதது சேதனனக, ணதி
 கமறைப்பனவாயிரகோடி. விருத்திகளே, எ - ம. கண்டுகொள்க.
 உலகவயிரககெல்லாமொருகணனே எ - கு. சாவானமாககளுக்
 ம ஓரறிவாகரின நறிவிககிறவனென்ற தேதெனனில் ஆதிதத

நெனமுயிருந்தும் பலகண்களுக்கருக காட்டாநீனறதபோ லெ
 னவறிக. இதற்கு பி-ம, சித்தியாரில கண்கட்கிருளிநையொளியா
 லோட்டுமிரவியைப்போலவீசன் ஏ-து, கண்டுகொள்க

'இவ்வனம் வியாககியைச்செய்யப்பட்ட விந்த இருபாவிரு
 பஃதுஎன்னும் நூலுக்குச் செய்யுட்கடோறு மாசாரியனைச்சேஷன
 கேட்கும் வினாவுக்குவிடையமாக வாசாரிய ரருளிச்செய்யப்பட்ட
 சோற்களையெல்லா மீளவுஞ் சேஷன மறத்தமொழியாகவருகையா
 லாசாரிய ரருளிச்செய்ததெல்லாங் கீழ்ப்பட்டுச் சேஷனசொல்லே
 மேறப்பட்டு வருமதைப் பொருளென்ககொளவாருமுளா அதுசித்
 தாந்தப்பொருளுக்கு விரோதமெனவறிக அப்படியானால் வேறு
 பொருள் கௌஞ்சித்தது மறமுண்டான நூல்களையோ கியறி
 நது குருமுகாந்தரமாகக் கேட்டறிந்த சம்பிரதாயமவந்த சித்தா
 நதிகளுக்கொழிய தற்போதவகொண்டறிவாக்க கறியப்பட்டதெ
 னவறிக அப்படியாசாரியா சத்தியமுஞ் சேஷனசொல்லசத்திய
 மென்னுங்கருந்ததைப்பற்றி யிறநூலுக்கு வியாககியை யெழுதின
 தேதெனனில கண்ணகனஞ்சாலதது என்னுமுதலகவல்லிலே சீறிய
 ருளவ சிறுமையுடைத்தாலென்ற சேஷன கூறியதற்குத்தரமாக
 வாசாரியா அபகருவ பகருவகுறிப்பாராததருளினை குருமுதலாய
 ஏ-கு, பொருள் நாமசொனைவததங்களை மாறுபாடாகக் கொள
 ளுகையாலே நாககோபித்துக்கொண்டோமென ஞ்சாரியா திரு
 வுளம்பற்றுகையாலே யாசாரியா திருவுளம்பற்றினதே சத்தியம்.
 அந்தவாசாரியா வாக்கியத்துக்குச் சாததிரசமமதி யெழுதினதின
 லும் ஆசாரியா திருவுளம்பற்றினது சத்தியமெனகிறதைக் குருமு
 காந்தரமாகக் கேட்டு அதுபவத்தாற் கண்டுகொள்க,

திருச்சிற்றம்பலம்.

விருபாவிருபஃது மூலமும் உரையும்

முற்றிற்று.

